

Η γυναίκα

ΑΘΗΝΑΙ, 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938
ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 103-ΤΙΜΗ ΔΡ. 3

Η γυναίκα

ΕΙΝΑΙ ένα μικρό διαμάντι, τόσο μικρό που περνάει πολλές φορές απαρατήρητο. Δεν έχει την λάμψη των μεγάλων διαμαντιών που θαμπώνουν, είναι όμως περισσότερο προσιτό: φθάνει να θέλη κανείς για να το αποκτήσει. Είναι το μικρό φωτεινό ση-

‘Η χαρά τής ζωής είναι ένα πολύμοπετρόδι

μαδάκι, που απ’ το πρωί φωτίζει την ημέρα μας. Είναι η καθημερινή μικρή χαρά, που μας δίνει η ζωή.

Μην πείτε ότι η ζωή δεν σας δίνει καμιά χαρά, ότι το φως τής εστυχίας έχει πιά σβύσει για σας. Δεν υπάρχουν μέρες τελείως σκοτεινές και μαύρες. Πάντα θα βρεθί το μικρό διαμάντι πρόθυμο να φωτίσει με την αδύνατη λάμψη του και την πιο δυστυχισμένη μέρα.

Οι μεγάλες χαρές, η απόλυτη εστυχία, ίσως να είναι γίμνια. Μια υπάρχουν τόσες άλλες μικρές χαρές, ικανές να μας δώσουν, έστω και για μια μόνο στιγμή την αίσθηση τής εστυχίας!

Ένας ωραίος περίπατος, ένα καλό βιβλίο, ένα ενδιαφέρον έργο, μια ηλιόλουστη μέρα, αντί για την συννεφιασμένη που περιμέναμε, τα πρώτα φθινοπωρινά ή ανοιξιάτικα άγρια λουλούδια, που ανακαλύπτουμε σε μια γωνία τής πόλεως, μια μακρινή έκδρομή, και πόσα, πόσα άλλα που μας δίνει η ζωή.

Δεν θα έχουμε πια κανένα δπλο για να παλαίψουμε. Γι’ αυτό πρέπει να «δημιουργούμε» εφ’όσον μπορούμε, για να συνεχίσουμε το δρόμο μας...

Το πρωί, μόλις ξυπνήσετε, σκεφθείτε: «Ποιά χαρά θα μου δώσει η σημερινή μέρα;». Τί έχετε υπ’ όψει σας να κάνετε; Σκεφθήκατε να πλουτίσετε την ημέρα σας μ’ ένα ευχάριστο διάλειμμα, με το μικρό της διαμάντι;

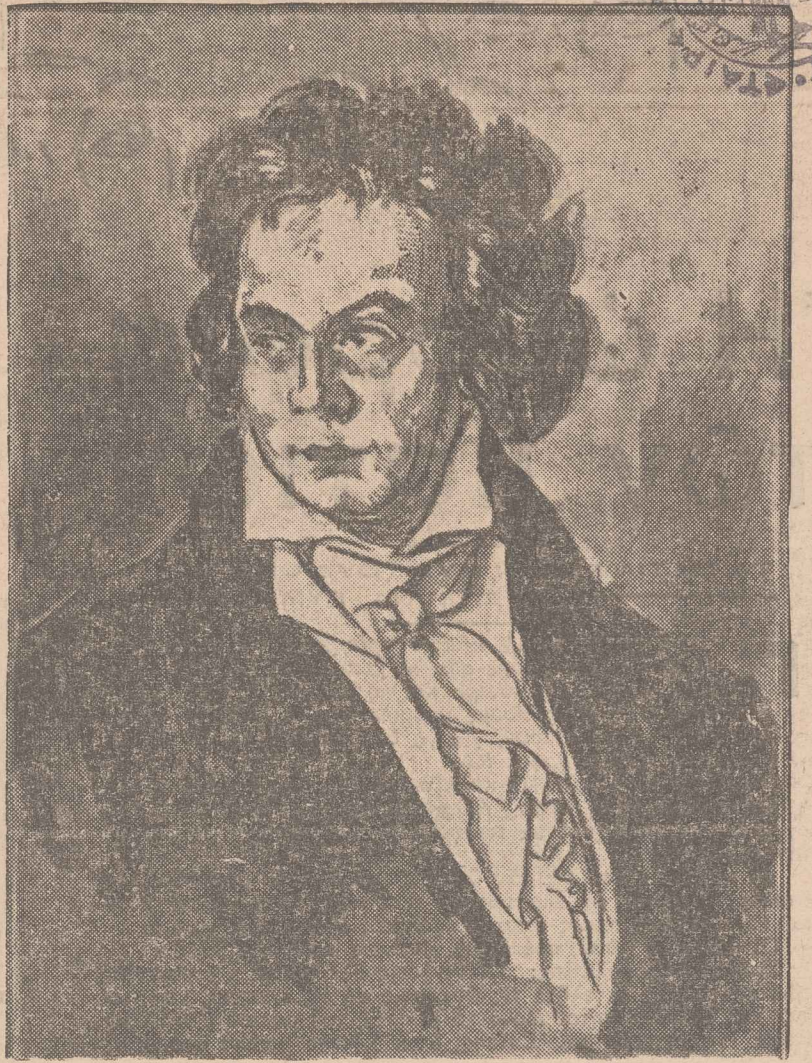
Σ’ αυτό να καρφώστε τη σκέψη σας με την προσμονή του, τελειώστε — και θα έχετε πόσο μικρά ξεκούραστα — κάθε σας άλλη δουλειά. Η ζωή, πείτε, είναι γεμάτη από θλιβερά, δυσάρεστα, πράγματα. Γιατί, όμως, να προσκολλημάστε σ’ αυτά; Γιατί να τ’ αφήνουμε να μας αφορούν την ενεργητικότητα μας; να εξαντλούν τις δυνάμεις μας; Η ζωή χρειάζεται άκαμπτους δυνάμεις. “Αν οι διάφορες μικροστενοχώριες, τα πρώτα μικρά εμπόδια, μας συντρίβουν, τότε θα χάσουμε το παιχνίδι.

Το γυναικείο ιδεώδες του Μπετόβεν

ΤΗΣ ΚΑΣ ΣΟΦΙΑΣ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Ο μεγάλος αρχιμουσικός Μπετόβεν Βάλτερ μας έδωσε στην τελευταία συνάντησή του μια μνημειώδη έκταση τής περιλήψης Εισαγωγής, στην οποία ο Μπετόβεν έδωσε το όνομα τής ηρωίδος του μοναδικού του μελοδράματος, το «Φιντέλιο», ακριβώς για να εξάρη και να τιμηθεί μιά ύπεροχη γυναικεία μορφή. “Ετσι η Λεονώρα του Μπετόβεν ανεβαίνει στην περιοχή ενός σποβόλου — στις ύψαιότερες κορυφές του γυναικείου ηρωισμού και τής αυτοθυσίας. Γι’ αυτό ο Μπετόβεν έγραψε τέσσερες εισαγωγές για τη μοναδική του όπερα, ζητώντας να ολοκληρώσει σ’ αυτές την ψυχική τής ηρωίδας που τόσο αγαπήσε.

Η Λεονώρα του Μπετόβεν είναι μια μορφή απόλυτως μελοδραματική. Για να σώσει τον αγαπημένο της σόζυγο που ό κακός Πιττάρε έχει ρίξει στη φυλακή δεσμών για να τον κάμει να πεθάνει τής πείνας, μεταμφιέζεται σε νέο αγόρι, τον Φιντέλιο, κατορθώνει να παραπλανήσει τον γέρο Ρόκκο,

Μπετόβεν. Βαθιά ανθρωπινή, βγαλμένη μέσα απ’ αυτά τα σπλάχνα τής πονεμένης ανθρωπότητας, που την αγαπάμε με όλη τη δύναμη τής πονεμένης καρδιάς του και γι’ αυτό ζητάμε με τή μουσική του να την παρηγορήσει και να τήν λυτρώσει. Η Λεονώρα δεν έχει κανένα παράφορο κ’ ασυλλόγιστο πάθος. Κεντρίσμένη από τήν αγάπη και μόνι, φθάνει ως τη μεγάλη ηρωική εξέγερση. Μα ο ηρωϊσμός της αυτός μένει πάντα βαθειά ανθρωπίνος, και γι’ αυτό απείρως συγκινητικός.

Η Λεονώρα του Μπετόβεν είναι μια μορφή απόλυτως μελοδραματική. Για να σώσει τον αγαπημένο της σόζυγο που ό κακός Πιττάρε έχει ρίξει στη φυλακή δεσμών για να τον κάμει να πεθάνει τής πείνας, μεταμφιέζεται σε νέο αγόρι, τον Φιντέλιο, κατορθώνει να παραπλανήσει τον γέρο Ρόκκο,

μους στην συγκριτική αντιπαράσταση αυτών των δύο δραματών... Ο «Φιντέλιος», το έργο τής απολυτρώσεως, που χαρίζει τελειωτικά σ’ έναν άπαιτο σύμβολο τής καταδίκης του Μπετόβεν, που δεν λυτρώθηκε ποτέ από το μαύρο δεσμά τής ζωής του! Καμιά μοιραία θεϊκή Λεονώρα δεν έφθασε γι’ αυτόν το λυτρωτήριο εξέγερση δυνάμει τής αντίλει ένα παρὰφορο κ’ ασυλλόγιστο πάθος. Κεντρίσμένη από τήν αγάπη και μόνι, φθάνει ως τη μεγάλη ηρωική εξέγερση. Μα ο ηρωϊσμός της αυτός μένει πάντα βαθειά ανθρωπίνος, και γι’ αυτό απείρως συγκινητικός.

Στόν τρίτο χρόνο

ΧΩΡΙΣ θόρυβο, με τήν αγάπη και τήν υποστήριξη του κοινού, με τις φροντίδες και τις θυσίες τής Διευθύνσεως, πέρασε το περιοδικό μας τώ δυο του χρόνια και μπαίνει σήμερα στο τρίτο. Αυτό ολόκληρο χρόνια τρέχει σε όλες τις γωνιές τής Ελλάδος, στις πόλεις και στα χωριά και φέρνει τήν διασκέδαση, τήν εθιμία, τις γνώσεις και τις συμβουλές που χρειάζεται κάθε οικογένεια.

“Ερχεται σάν φίλη στοργική, πονετική, φίλη λοχική των γυναικών. “Ερχεται να τούς μάθει τή ζωή, να τις οδηγήσει από ανθενία μονοπάτια. Να τυνώσει τόν χαρακτήρα τους, να φορμάρι το γούστο τους, να τις κάνει «γυναίκες» με τήν εύρεση έννοιων που κλείνει μέσα τής ή απλή αυτή λέξη: γυναίκες που ξέρουν ν’ αγαπούν, να αποφισώνονται, γυναίκες που ξέρουν με το χαμόγελο τής όμορφιάς να διασίζουν τις δυσκολίες τής ζωής, τούς σκοπέλους τής υπάρξεως.

“Εως σήμερα στην Ελλάδα κανένα περιοδικό δεν έπειδωξε αυτόν τόν μεγάλο προορισμό και ένα υπάρχουν τόσα δημογραφικά όργανα για τούς άνδρες, οι γυναίκες, ό μισός και πλέον πληθυσμός τής χώρας, έστερείτο τώ δικό του αποκλειστικό όργανο.

Η «Γυναίκα», η μεγάλη σας φίλη, τρέχει για σας σε όλες τις χώρες τής Εύρώπης και τής “Αμερικής και συλλέγει τήν πείρα τού εκεί κόσμου για να σας τήν προσφέρει. Η «Γυναίκα» παρακολουθεί τις ανάγκες σας,

είτε πνευματικές, είτε ψυχικές, είτε πρακτικές είναι και φροντίζει να τις ικανοποιήσει. Δεν σταματά έμπρός σε κόπους και έξοδα, δεν διατάζει έμπρός σε θυσίες. Ξέρει πως έχει έλλειψεις πολλές ακόμη, αλλά οι έλλειψεις αυτές μόνο με τήν δική σας υποστήριξη θα συμπληρωθούν.

Η «Γυναίκα» σήμερα είναι τώ πιο αξιοπρεπές, ευχάριστο και πολύτιμο σε γνώσεις περιοδικό. Τα άπειρα γράμματα των αναγνωστών μας μας πείθουν. Μας γράφουν με θερμή οι νέες, οι οικοκυρές, οι εργαζόμενες, οι γυναίκες τού κόσμου και οι δυσνοούμενες και μας παρατρώνουν να μην παύουμε τις προσπάθειές μας, να τούς δώσουμε τώ μεγάλο, τώ τέλειο γυναικείο περιοδικό τής Ελλάδος. Τις ευχαριστούμε για τήν αγάπη τους, για τώ ότι κατενόησαν τόν μεγάλο προορισμό τού περιοδικού τών.

Μόνο με τέτοια θερμή υποστήριξη θα προχωρήσουμε προς τώ τέλειο. Πρέπει να γνωρίσουμε τώ περιοδικό τούς όλες οι γυναίκες. Κάθε νέα αναγνώστρια θα προσθέσει τήν ήθηκή και υλική υποστήριξη τής που θα καθεφτείται πάλι μέσα στο ίδιο τώ περιοδικό.

Ο τρίτος χρόνος τού περιοδικού μας μάς βρίσκει πώ σταθερές και δυναμωμένες στην επιδίωξη τού σκοπού μας. Δεν είμαστε τώ περιοδικό μιάς ανείσεως. Είμαστε τώ περιοδικό που θα ζήσει και θα ανανεώνεται όπωσ ανανεώνεται η ζωή. Θα προδεδωσώμε γιατί έχουμε έπικοινωνία μαζί σας, γιατί έχουμε τήν αγάπη και τήν υποστήριξη σας.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΝΤΑΙΖΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

Υπάρχουν συναισθήματα άγνωστα για τόν άλλο κόσμο, που έχουμε μέσα μας, και που άγνωστες—τρικυμίες τού υποσυνείδητού, που μάς άναστατώνουν και μάς συνεπαίρνουν—Είτε η σκουρία τής ψυχής, που μάς τρώει σά σαρκά, έπηρεάζει τώ ήθικό μας, μάς εξουθενώνει. “Υποφέρουμε ημερρά χωρίς να ξέρουμε άπό τί υποφέρουμε και μεις η ίδιες...

Μιά έπίμονη ιδέα γεννιέται μέσα στο μυαλό μας, ζωντανεύει, τις κομωμένες σκέψεις μας, άφαιρεί τόν ύπνο μας, μάς κάνει νευρικές και εδερέςιες.

Αυτό τώ ψυχικό σκασίσημα που μάς βασανίζει, δέ γεννιέται με μιάς. Δημιουργήθηκε αγά—αγά άπό σειράς εντυπώσεων που άποαμειώσαμε στο ύποσυνείδητό μας, ιδέες και σκέψεις άπό μιά άπέραστη άποροήτευσι που φώτρωσε μέσα στην ψυχή μας, που βλάστησε και τήν εκάτελευσε.

Ασυνείδητα, και χωρίς να τώ καταλάβουμε, άφήσαμε τήν ψυχή μας, να σκουριάζει. Πόσο βάσανο καλό να κάναμε κάποτε άνάλοι που έαυτού μας—μιά ψυχική κάθαρση—να γκαρετούμε άπ’ τή μαύρη αούτη άποροήτευσι, που μάς έκανε νευρικές και δυστυχισμένες!

Μιά κοπέλλα ήρθε να με βρή στο σπίτι μου τελευταία. Κείνη μωδούκε τώ θέμα αυτό.

Παντρεύθηκε μ’ ένα σόζυγο, άνεξάρτητο οικονομικά που τήν άγανάπειρε, έπρεζε, όπως πολλοί άνδρες τις γυναίκες τους, χωρίς να ψυχολογήσει τώ χαρακτήρα τής, να καταλάβει τις μύχιες σκέψεις τής. Κι’ έκείνη, σάν ένα λουλούδι τής σέρας μαράθηκε, πεθαίνει ίσως άπό μαρκα—αμ... Είνε ψυχρή με τόν άνδρα τής, όχι γιατί άγαπάει άλλον, έπως φαντάζεται έκείνος, που τή βασανίζει με τή ήζλεια τού, αλλά γιατί έίνε ψυχικά άρρωστη—πολύ άρρωστη. Δεν θέλει να πάει σέ ψυχίατρο, γιατί ντρέπεται να τώ άνοίξει τήν καρδιάς τής. Και όμως τήν άνοίξε σέ μένα. Η ψυχή τής έίνε σκουριασμένη. “Εχει άνάγκη άπό ήθική έξουδωση.

Τή συμβούλευσα να πάει σέ μιά έξοχή να ξεκουραστεί λίγον καιρό άπ’ τήν καθημερινή ρουτίνα να συνέλθει. Τής είπα να κάνει άνάλοι τού έαυτού τής και χωρίς γκαριπία στήν άποκαύνοσι τής αούτης, τήν ψυχική, να προσπαθήσει ν’ ανακαλύψει κάποιον σημείον έπαφής με τόν σύντροφο τής ζωής τής—να κατορθώσει να συμπεριστη μερικές ιδέες τού, να τή διαπαιδαγωγήσει. Η άμοιρη δ—μους δέν μπορεί να παύσει. “Όταν τής είπα να ξεκουραστεί τήν άρρωστη ψυχική τής, μω άπάντησε με φω—νή πνιγμένη στά δάκρυα:

—Πώ να τή βρω αούτη τή δύναμη Κυρία Νταίζη;

Μέ λίγη καλή θέληση κατορθώνει κανείς θαύματα... Πόσα παραδείγματα έχουμε άπό γυναίκες, που άπέτυχον στο γάμο τους, που δέν έχουν καμιά πνευματική έπαφή με τούς άνδρες τους, και κατορθώσαν να τούς κάνουν καλλίτερους με τήν έπιμονή τους, τήν έπιμονή τους και τήν έγκατέπρησι τους!

Αυτά είπα στή φίλη μας... “Ας προσπαθήσει να έπιβληθί στόν έαυτό τής, σέγουρα θα κατορθώσει αούτώ τώ θαύμα: Θ’ αλλάξει τής συνήθες τής ζωής τής.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΤΩΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

“Όλες η προσπάθειες τής πολιτείας, τής κοινωνίας και τής οικογενείας τύνουν σέ ένα σκοπό κα’ αυτός είναι ο προαναανδρισμός τών όρων τής ήγίης, η καλλιτέρευσις ή τούλάχιστον ή μη χειροτέρευσις τής ανθρώπινης φυλής. “Ενώσ ό σημερα κατέχουμε έπιστημονικά δεδομένα, δέν πρέπει, όπωσ μ—λένε πολλοί οι όγνιολόγοι να παρρησιολογούμε, αλλά να συμμορφωθούμε σ’ αυτά κα’ ν’ άντιληφθούμε ό,τι μπορούμε για τώ καλό τής ανθρωπότητας. Η πολιτεία στόν τόπο μας και ειδικά τώ ύποσηγείο “Υγιεινής, τήν θαυμασία έκθεση που θα άργανώσει τού Μέγαρο τού Ζαπτείου, και που είναι ένας σταθμός πολιτισμού, με τώ πλούσιο έπιστημονικό τής περιούσιο, έχει γενικότερη κοινωνική σημασία. Κάθε άτομο, πρέπει να διαδρατ τής έλευθέρως όρες του, να έπισκεφθί αυτή τήν έκθεση, να μελετήσει τα έκθέματα τών διαφόρων ήθιμων θά καταλάβει τότε πως δέν άρκούν μόνον οι προσπάθειες που κάνουν τώ κράτος, ο καθένας μας χωριστά, πρέπει να συνιδώσει τις ένέργειες και τις προσπάθειές τής για τήν έξυγίανση τής φυλής μας. Να καταλάβει τή σημασία τής ήγίης τού άτόμου και να ρυθμίσει άνάλογα τις ύποχρεώσεις του και τώ καθήκοντά του για τώ κοινωνικό σύνολο. Κι’ αούτ ή διαφώτιση θα κατεβήσκει τή νεολαία σέ νέους όρίζοντας ανθρωπιστικούς, σέ νέα ιδανικά συντηρικά με τή ζωή, σέ νέους σκοπούς άπό έπείγουσ άπό τις σημερινές όσον ή παλιές θρησκείες άπ’ τώ Χριστιανισμό.

Η έκθεσις αούτη έτοιμάζεται άπό πολύ καιρό υπό τήν ήγείαν τού γνωστού όγνιολόγου και διεκτινή τής Κοινωνικής “Υγιεινής Γ.ν Χαριτάκη, με έπιτελείς άπό καλλιτέχνες μηχανικούς και εργάτες που δουλεύουν άκούραστα για τήν ταξινόμηση, και τοποθέτηση τών έκθεμάτων. Με δικά έκθέματα παρουσιάζεται η εργασία που έχουν προσφέρει για τήν ήγεία τού λαού τα περισσότερα ύπουργεία. Τα έγκαίνια θα γίνουν με μεγάλη έπισημότητα τήν προσεχή Κυριακή παρουσία τού Προέδρου τής Κυβερνήσεως κ. Μεταξά και τών

“Η έκθεσις συμπεριλαμβάνει τή δέκα πλεονά τού Ζαπτείου. Είναι διετημένη σέ 32 τμήματα. Στην πρώτη αίθουσα καθύς μπαίνουμε, θα δεχθώμε μπροστά στή όθνη τής ήγίης, με τήν ποιοτική τής θέας “Υγιεινής. Στη δευτέρα αίθουσα τής αίσθησης αούτης, καμιά η είκονα τής Βασίλισσας “Όλγας πούτσου προστάτευσε τούς άρρώστους, και έδωσε τόν “Ευαγγελισμό. Σ’ αούτη τήν αίθουσα βλέπουμε συμβόλικοις πίνακες, και παρακολουθούμε τήν εξέλιξη τής όγνιεινής, άπ’ τούς άρχαιότερους χρόνους ως τή σημερινή έποχή, διεκτινή, έξοτική, τή πρώτα νοσηροφυσιολογία, τήν άποκαύνοση τών όντων έπιστημονικά με χαρακτηριστικούς πίνακες και άλλα στοιχεία, η άνάπτυξη τών όρων τής όγνιεινής. “Ας όσοις.

“Ας όσος η όγνιεινή με τώ μεγάλη προβλήματα που παρουσιάζει διδίνει και τις πρακτικές λύσεις γι’ αούτά, και είναι σημερα μιά έπιστημη συστηματοποιημένη με άρχες, μεθόδους και πειράσματα. “Ο σάκος τής είναι σάκος Φιντέλιος, η άνοση τής άνοση έξοτική, να δημιουργήσει νέαν ήθην, καί να επιβάλλει νέα νομοθέσια. “Επειδή τώ έδαφος πάνω σέ τού όποιον προσπαθεί να στερεώσει τώ οικοδόμημά τής, δέν είναι τόσο στερεό, προχωρεί με σύννεση πριν προτείνει νέους νόμους και νέα μέτρα.

Με τήν όγνιεινή — είπε πολύ σωστά και βαθινοτήτα ο Κος Χαριτάκης —δέν εαυρηλιόμθα τώ άπερανθήροπου. “Απολύτως θέλουμε να έμφοισμε τόν έργο τού “Ελλήνος άναγνώστη, τού καχεκτικού, τού σπαθισμένου, τού σπληνιού, τού κατάνου, τού ήλίθιου.

“Όσοι θα έπισκεφθύν τήν έκθεση “Υγιεινής θ’ άντιληφθύν πως έτα’ όλοι κα’ οι όλες προσπάθειες να ώφελήσουν με άπ’ τα μέτρα που θα μάς δώσει κα’ να τήν άνακαύσει τώ κοινόν, θέλει άναγνώστη, τού άπαιτούμενου ένα έλαιο, μιά πατάτα.

Τα έκθέματα είναι τοποθετημένα κατ’ σειράς... “Όσο προχωρούμε στις διάφορες αίθουσες, βλέπουμε τα όλάρια άποτέλεσματα τού άλκοολισμού στή νέα γενιά, ή άλλες κληρονομικές άρρώστειες, διαβάσαμε τις έπιγραφές που διανοίονταν πύλους τις άπόψεις τών διεθνών όγνιολόγων που έγραφαν τόσα έπιστημονικά έργα για τήν έλευθέρια έπίδραση τής κληρονομικότητας επάνω στούς νέους διασποές. Μετά τήν άνάπτυξη τών παιδιών, άρχίζει η περίοδος τής σχολικής όγνιεινής, για τήν όποιαν

τόσο κατέγνε ο καθηγητής τού Πανεπιστημίου, και Τημητάρχης Σχολικής “Υγιεινής στή “Υποσηγείον τής Παιδείας κ. Λομαπαδάκης —και τής Σωματικής άγίης. “Ο έπισκοπής προχωρεί στην αίθουσα όπου γίνεται η λαιρεία τού νερού, βλέπει τούς συμβόλικοις πίνακες που δείχνουν τήν έτεργητική επίδραση τού άπαιθρου και τής ήλιόθερας πάνω στόν άνθρωπο που έπαυσε δένει τώ χύδι τών άχρίνων τού ήλιου, και καταλαβαίνει, πως έπουν δέ μπαίνει ό ήλιος, μπαίνει ό γατρός.

Προχωρούμε στην αίθουσα που είναι άφιρομένη στις ίαματικές πηγές και τις λουτροειρές. Η “Ελλάς έχει άφθονο φυσικών πλουτί. Τώ “Υποσηγείον Τύπου και Τονισμού έχει έπιτελξει ό σέ μισή ό κόπος να έξασφαλίσει η διαμονή τού στίς λουτροειρές κ’ έλάττωσε ηρηματικές δαπάνες.

Σε άλλα τμήματα παρουσιάζουν τήν έργασίαν τών τώ Πολιμένα “Υποσηγείον —τά “Υποσηγείον Έσθλας και Διοικήσεως Προστασίας — τώ “Υποσηγείον “Εργασίας και “Αγορασμού.

Σε μιά έξοχιστή αίθουσα είναι οι εικόνες Ραϊνγερ, — τού βρεγνέτου τών άκρίνων — και τού ζεύγους Κισού...

Περιπατών στις διάφορες σάλες ο έπισκοπής βλέπει τά μέτρα που λαμβάνονται τελευταία για τήν έλινωση, τόν καρκίνο, τή φυματίωση και άλλες φοβερές άρρώστειες.

“Ορατότατο είναι τώ “Υγιεινό σπίτι που άνεγέρθηκε με τις φυσικές του διαστάσεις και παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον. Αυτό τώ σπίτι, με όλους τούς κανόνες τής όγνιεινής, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πρότυπο τής νουκωμής που είναι οι βασίλισσες τής οικογενειακής ευφύλης.

Στήν τελευταία αίθουσα φαίνεται όλη η εργασία που έκανε τώ Κράτος που είναι πολυμυθής και συστηματική. “Ο ύποσηγός κ. Κορής με τή φωτεινή του διάναση είχε τή σκέψη τής όργανώσεως τής έκθέσεως και διέθεσε όλα τα μέσα για τήν έπιτυχία τής. Σε κείνον άποκαίτωσ όφειλεται και η λήψη τής άποφάσεως για τή λειτουργία τής “Εκθέσεως.

“Αμα τελειώσει η έκθεσις, όλα τα έκθέματα θα χρησιμοποιηθούν για να τεθούν οι βάσεις τού Μουσείου “Υγιεινής.

“Αμα τελειώσει η έκθεσις, όλα τα έκθέματα θα χρησιμοποιηθούν για να τεθούν οι βάσεις τού Μουσείου “Υγιεινής.

Σελίς 2

ΑΘΗΝΑΙ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938

Αριθμ. φύλλου 103

ΕΚΔΟΤΗΣ Α. Ε. ΤΑ “ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΝΤΑΙΖΗ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΡΕΠΑ 1

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.35

ΑΡΙΘ. 38576

“Η ΓΥΝΑΙΚΑ”

“Η ΓΥΝΑΙΚΑ”

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Σελίς 3

'Η ώμορφιά τῶν ματιῶν

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΕΧΟΥΝ ΜΥΣ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΥΜΝΑΖΕΤΕ

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ γιά κάποιο πράγμα μεγάλης αξίας, λέμε, στο προσέχον σάν τ'ά μάτια μας, γιατί τ'ό μάτι εἶνε τ'ό πολυτιμότερο καί τ'ό λεπτότερο ἀπό τ'ά ὄργανά μας. Σ'ἄς δίδουε μερικῆς ὑγιεινῆς συμβουλῆς, οἱ ὁποῖες θά σ'ἄς χρησιμεύουν, γιά νά διατηρήσουν τ'ά μάτια σας τήν δύναμι καί τήν ὁμορφιά τῶν.

Γνωρίζετε ποῖος εἶνε ὁ καλλίτερος τρόπος, ὅχι μόνον γιά νά διατηρήσετε καλή ὄρασι, ἀλλά καί γιά νά θεραπεύσετε μιάν ὑποκείμενη μωψία, καί νά ἀποφύγετε νά γίνετε πρεσβυopes, ὅταν γεράσετε;

Οἱ ἀσκήσεις πού θά σ'ἄς ὑποδείξωμε σήμερα μπορούν, ἐάν γίνονται τακτικά, νά ἐλαττώσουν αἰσθητῶς ὁποιαδήποτε μωψία. Εἶνε δὲ ἰδιαίτερος ἀποτελεσματικῆς στό μικρά παιδιά.

Οἱ ἀσκήσεις αὐτές πρέπει νά γίνονται πρῶτ καί βράδυ. Σοβαρές προφυλάξεις: Οἱ κινήσεις δὲν πρέπει νά γίνονται βεβιασμένες. Νά ἐκτελεθῇ τίς ἀσκήσεις αὐτές, ἐλαφρά, χαριτωμένα καί μέ γλυκύτητα. Μόνον τ'ό μασάζ, πού μπορεῖ νά γίνετε ἐνεργητικότερα. Ἐπίσης, ὅταν κάνετε μπάνιο στό μάτι, μέ τ'ό κεφάλι ριγμένο πρὸς τ'ά πίσω, ἔχετε κάθε συμφέρον νά μὴν κρατήτε ἀκίνητο τ'ό μάτι σας, ἀλλά νά τ'ό παίζετε δεξιὰ καί ἀριστερά, ἐπάνω καί κάτω, πολλές φορές, μέ τρόπο ὥστε τ'ό εὐεργετικό ὕγρὸ, νά καλύπτει παντοῦ ὅλο τ'ό μάτι καί νά τοῦ κάνει ἕνα ἐλαφρὸ μασάζ. Δὲν φαντάζεσθε ἴσως, ὅτι, σὲ κάθε βλέμμα, κάνετε χωρίς νά τ'ό ξέρετε τόσο μυϊκή προσπάθεια καί ὅτι τ'ό σπουδαιότερο μέρος στή λεπτὴ αὐτὴ ἐργασία ἐκτελεῖ ἡ ἱρίς.

Ἡ ἱρίς, τ'ό μικρὸ αὐτὸ μαῦρο στρογγυλὸ σημάδι, πού εἶνε στό μέσον τοῦ ματιοῦ σας, εἶνε πράγματι ἕνα ἀληθινὸ «διάφραγμα», ὅπως τ'ό διάφραγμα τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς σας. Παρατηρήσατε μέσα στό μάτι ἐνὸς προσώπου, θά ὄντε τ'ό ἀντικείμεν τῆς ἰριδος νά μεταβάλλεται, ἀναλόγως πού τ'ό πρόσωπο παρατηρεῖ ἕνα ἀντικείμεν, περισσότερο ἢ λιγότερο ἀπομακρυνόμενο, περισσότερο ἢ λιγότερο φωτισμένο. Ὅταν οἱ μὲς τῆς ἰριδος ὑποβάλλονται σὲ μεγάλον κόπον προσαρμογῆς, ὅταν εἶνε τ'ό παραστασιαμένο διάβασμα, μὲ ἀνεπαρκῆ φωτισμὸ, τ'ό λεπτὸ κέντημα κ. λ. π., κουράζονται ὑπερβολικά.

Δὲν θά ξέρετε, ἐπίσης, ὅτι πολὺ συχνὰ ἡ νευρικὴ σας κούρσις προέρχεται ἀπὸ τ'ά μάτια. Ἐάν ἀσθάνεσθε κούρσις τῆς κεφαλῆς, ὅταν διαβάσετε, κλείσατε τ'ά μάτια σας γιά δύο ἢ τρία λεπτά καί ἀφήσατε νά ἀναπαυθοῦν. Θά ἔχετε ἴσως παρατηρήσει, ὅτι ὅταν κλείνωμε τ'ά μάτια, ἔξαυτοκοῦμε νά βλέπωμε τ'ό ἐσωτερικὸ τῶν βλέφαρων μας. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ κάποια προσπάθεια. Ὅταν, ἐν τούτοις, κρατήσετε τ'ά μάτια σας γιά μερικά λεπτά κλειστά, θά παύσετε νά βλέπετε ὁποιοῦς τίς τῆς καί ἔτσι, θά ἐκκουρασθῶν ἀπὸ τὸν κόπον πού ἀσθάνθηκαν μέ τ'ό πολὺ διάβασμα ἢ τ'ό πολὺ γράψιμο.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΟΡΑΣΕΩΣ

Μὴν ἀφίνετε τίς κρέμες καί τ'ά ἄλλα καλλυντικά νά εἰσχωροῦν μέσα σ'τ'ά μάτια σας. Νά ἀφαιρῆτε τ'ό ρίμει μὲ λίγο βομβάκι, βρεγμένο σὲ χλιαρὸ νερὸ, πρὸς τ'ό ντεμακιγιαρισμὸν. Μὴν ἐγγίετε ποτὲ τ'ά μάτια σας μέ γυμνά χέρια. Ὅταν πλένετε τ'ά μάτια σας, νά μεταχειρίζεσθε κατὰ προτίμησιν βομβάκι ἀντὶ πείσεως.

Μπορεῖτε νά πλένετε τ'ά μάτια σας, μέ τ'ό τ'ό, χαμομήλι, μέ σκέτο ζεστὸ νερὸ βρασμένο ἢ μέ βρασμένο νερὸ, μέσα σ'τ'ό ὅποιον ἔχετε προσθέσει λίγο βορικό.

Τὸ μπάνιο τοῦ ματιοῦ γίνεται, μέσα σὲ εἰδικὸ γυάλινον δοχεῖον, γεμάτον μὲ κατ'ἀλλήλο ὕγρὸ. Γιά τ'ά μπάνια τοῦ ματιοῦ, μπορεῖτε νά χρησιμοποιήτε: ροδόνερο ἢ βρασμένο καί ἀλατισμένο νερὸ (μιὰ κουταλιά τῆς κουπτόσας ἀλάτι σὲ μιὰ λίτρα νερὸ). Τὸ μπάνιο τοῦ ματιοῦ εἶνε καλλίτερον, ὅταν τ'ό ὕγρὸ πού θά χρησιμοποιήσετε εἶνε ἐλαφρὰ χλιαρὸ.

Βοηθεῖ πολὺ, εἰς τ'ό νά διατηρήτε τήν ὄρασιν σας σὲ καλὴ κατάστασι, μιὰ κομπρέσα μὲ κρύον νερὸ κάθε βράδυ στό μάτι, ἐπὶ τρία ἢ τέσσερα λεπτά, μέ τ'ό κεφάλι γυρισμένο πρὸς τ'ά πίσω. Τὴν ὠφέλειαν αὐτὴν θά τὴν ἀντιληφθῇτε αἰσῶς, γιατί θά ἀσθάνητε μιὰ μεγάλη ἱεκούρσι.

Ὅταν πηγαίνετε νά κοιμηθῇτε πολὺ κουρασμένος, θά ἀσθάνητε (ἡμέρας πολὺ καλλίτερα τὸν ἑαυτὸν σας, ἐάν βάλετε, σ'τ'ά μάτια σας μιὰ κομπρέσα, μέ πολὺ ζεστὸ νερὸ, αὐτὴν τὴν φορά, πρὸ πάντων, ἐάν ἔχετε τὴν αἰσθησιν, ὅτι τραβῶν τ'ά μάτια σας, πράγμα τ'ό ὅποιον προέρχεται ἀπὸ τὴν νευρικὴ κούρσι.

Πολλὼν κυρίων τ'ά μάτια τὸν χειμῶνα δακρύζουν ὅταν ἐκτεθοῦν σ'τὸν ἀέρα. Αὐτὸ θεραπεύεται μέ μπάνια τῶν ματιῶν, πρὸς ἢ τέσσερες φορές τὴν ἡμέραν, μέ τὴν ἐξῆς δόσι: 5 ἕως 20 gram. eau blanche μέσα σὲ ἕνα ποτήρι νερὸ.

Μὴ ξεχνάτε, ὅτι τ'ό μπάνιον τῶν ματιῶν πού δακρύζουν δὲν πρέπει νά γίνεται μέ νερὸ σκέτον καί ὅτι, γιά νά μὴν ἐρεθισθοῦν τ'ά μάτια αὐτά, πρέπει τ'ό ὕγρὸ, πού ὁποῖον θά γίνῃ χρῆσις, νά ἔχῃ τὴν ἴδια πυκνότητα μέ τ'ά δάκρυα.

1) Κρατήσατε τ'ό κεφάλι σας ἐντελῶς ἴσια, ἀνασηκώσατε τ'ά μάτια πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐπειτα κατεβάσατε τα, σάν νά θέλατε νά κυττάξετε τ'ό πάτωμα. Κάνετε τὴν ἀσκήσιν αὐτὴν, ἀργά, δώδεκα φορές.

2) Πάντοτε, μέ ἴσον τ'ό κεφάλι, παίζετε τὴν κόρη τοῦ ματιοῦ, δεξιὰ καί ἀριστερά, χωρὶς προσπάθεια καί ἀργά. Ἐπαναλάβετε, δώδεκα φορές, τὴν ἀσκήσιν αὐτὴν.

3) Πρέπει τώρα, νά κάνετε ἕνα κύκλον μέ τ'ά μάτια. Ἀνασηκώσατε τ'ά μάτια πρὸς τὸν οὐρανόν, κυττάζετε πρὸς τ'ά δεξιὰ, πρὸς τ'ά κάτω, πρὸς τ'ά ἀριστερά, καί ἐπειτα πάλι πρὸς τὸν οὐρανόν. Κάνετε τὴν ἀσκήσιν αὐτὴν πέντε φορές, πρὸς τ'ά δεξιὰ καί πέντε φορές πρὸς τ'ά ἀριστερά.

4) Ὑστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀσκήσιν, ἐπιθέσατε τ'ά ἄκρα τῶν δακτύλων σας σὲ κάθε μάτι. Βυθισατέ τα ὅσο μπορεῖτε περισσότερον σ'τ'ά μάτια, κάνοντας μέ τ'ά χέρια μιὰ μικρὴ κυκλικὴ κίνησιν. Μὲ τ'ό ἐλαφρὸ αὐτὸ μασάζ, πρῶτ καί βράδυ, ἐπιτελεῖτε τὴν ἀποσυμφορσιν τοῦ ματιοῦ.

5) Στὸν ἴλιον, κλείσατε τ'ά μάτια σας καί ταλαντώσατε τ'ό κεφάλι σας ἕνα λεπτὸ δεξιὰ καί ἀριστερά. Εἶνε θαυμάσιον γιά τ'ά μάτια.

ΚΩΔΙΕ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

ἢ ἡ μέθοδος πού πρέπει νά ἀκολουθῇτε κάθε πρωΐ, γιά νά εἰσδε ὠραίες

ΠΟΛΛΕΣ γυναῖκες παραπονοῦνται, ὅτι δὲν ἔχουν τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸ γιά νά περιποιηθοῦν, ὅπως πρέπει, τὸν ἑαυτὸν τῶν τῶν πρωΐ: λίγη γυμναστικὴ, τὸ βούρτσισμα τῶν μαλλιῶν, ἡ ἐπαλείψις τῆς θρεπτικῆς κρέμας σ'τὸ πρόσωπον, τοὺς φαίνονται δουλειές, μέ τίς ὁποῖες πρέπει νά ἀσασχοληθοῦν, ὅλο τὸ πρωΐ.

Αὐτὸ γιατί δὲν ἀκολουθοῦν μιὰ μέθοδο. Μιὰ καλὴ ὁργάνωσις, μιὰ κατὰ τάξις, στίς διαφόρες περιποιήσεις πού θρεῖται νά κάνουν, ἀρκούν, γιά νά γίνονται ὅλα, μέ τὴν ὀλιγώτερη ἐργασίαν καί τὸν ὀλιγώτερον χρόνον.

Ἡ γυναῖκα πού θά ἐκτελῇ κάθε πρωΐ μέ τὴν σειρά τὰς περιποιήσεως, πού σ'ἄς ὑποδεικνύομε σήμερα, δὲν θά χρειασθῇ περισσότερο ἀπὸ τρία τέταρτα, ἀπὸ τὴν στιγμή πού θά ἐμπνῇ, ἕως τὴν ὥρα πού θά πρέπει νά βγῇ.

Ἀλλά, μέσα σ' αὐτὰ τ'ά τρία τέταρτα, δὲν πρέπει νά γόσῃ οὔτε δευτερόλεπτον... Δὲν πρέπει νά περιμένῃ δέκα λεπτά, μέ τ'ά δάκτυλα σ'τὸν ἀέρα, γιά νά στεγνώσῃ τ'ό βερνίκι, σ'τὰ νύχια τῆς, οὔτε ἄλλα δέκα λεπτά σ'τὸν καθρέπτη γιά νά διορθώσῃ τ'ά φρύδια τῆς.

Ἀλλὰ ἂν εἶναι ἔτσι ποτὲ θά μ'ορῇ νά ἀσοληθῇ γιά τ'ά νύχια καί τ'ά φρύδια τῆς;

Σ'ἄς συμβουλεύομε νά ἔχετε πάντοτε μέσα σ'τὴν τσάντα σας ἕνα μικρὸ τσιμπιδάκι. Ὅταν βρῖσκεσθε σ'τὸν κομμωτὴ σας, εἶναι εὐκόλον νά διορθώσετε τ'ά φρύδια σας, τὴν ὥρα πού περιμένετε νά στεγνώσουν τ'ά μαλλιά σας. Αὐτὸ μπορεῖ νά γίνῃ καί σ'τὸ σπίτι, σὲ στιγμὲς πού δὲν εἰσθε ἀσασχολημένες μέ τίς τῆς ἄλλο. Ἐποφελήθητε, λοιπόν, ἀπὸ τίς γασμένες αὐτές στιγμὲς, γιά νά διορθώσετε τὴν γραμμὴ τῶν φρυδιῶν σας, ἡ ὁποία ἔχει τόσο σπουδαίον ἔτιμα γιά τὴν ἰσορροπίαν καί τὴν ὁμορφίαν τοῦ προσώπου σας.

Ὅσο γιά τίς ἐβδομοδιαίετες περιποιήσεις, ὅπως εἶναι τ'ό μανικὺρ, τ'ό καθαρισμὸν τοῦ προσώπου κ.λ.π., σ'ἄς συμβουλεύομε νά διαθέτετε λίγη περισσότερη ὥρα τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευ-

μα καί τὴν Κυριακὴ ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη μέρα, πού σ'ἄς ἐκκολύνει νά διαθέσετε περισσότερον χρόνον γιά τὸν ἑαυτὸν σας.

Οἱ περιποιήσεις πού σ'ἄς ὑποδεικνύομε σήμερα εἶναι οἱ ἀπορᾶιτες περιποιήσεις, πού πρέπει νά γίνωνται, κάθε πρωΐ, γιά νά εἰσθε περιποιημένη γυναῖκα.

1ον ΝΑ ΠΛΕΝΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

...γιατί τὸ πρῶτον πράγμα πού πρέπει νά κάνετε, μόλις ἐμπνῆσατε τὸ πρωΐ, εἶναι νά βρῶσιτε τὸ στόμα σας.

2ον ΝΑ ΠΙΝΕΤΕ ἙΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΝΕΡΟ

...γιατί εἶναι ἀπαραίτητον γιά τὴν ὑγείαν σας, νά ἀρχίζετε τὴν ἡμέραν σας, μέ ἕνα ποτήρι νερὸ κρύον ἢ γλιαρρὸ, τὸ ὁποῖον καθαρίζει τὸ στομάχι καί τ'ά ἔντερα. Τὸ νερὸ πρέπει νά τὸ πίνετε ἕνα τέτατον ἢ εἰκοσι λεπτά, πρὶν ἀπὸ τὸ πρῶτον σας ρόφημα.

3ον ΝΑ ΒΟΥΡΤΣΙΖΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

...γιατί, μόνον ἔτσι ποτὲ θά εἰσθε καλοκτενισμένες ὅλη τὴν ἡμέραν καί θά διατηροῦνται περισσότερον οἱ ὀντυλασιῶν.

4ον ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΔΕΚΑ ΛΕΠΤΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

...γιατί, μέ τὴν γυμναστικὴν, ἐμπνᾷ ἑντελῶς ὁ ὁργανισμὸς σας.

5ον ΝΑ ΠΛΕΝΕΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

...γιατί εἶναι ἀπαραίτητον, νά πλένετε τ'ά χέρια σας, πρὶν ἐγγίσετε τὸ πρόσωπόν σας.

6ον ΝΑ ΦΟΡΤΕ ΧΟΝΔΡΗ ΡΟΜ — ΝΤΕ ΣΑΜΠΡ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

11ον ΔΕΣΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ἙΝΑ ΦΙΛΕ

...γιατί ὁ ἀτμός τοῦ νεροῦ θά κάνει τ'ά φρεσκοκτενισμένα μαλλιά σας νά κρατήσουν σ'τὴν θέσιν τῶν.

12ον ΠΑΡΕΤΕ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΣΑΣ

...γιατί ἔχετε ἱδρώσει ἄρκετά, μέ τὴν γονδρὴν, ρόμπιν-ντε-σάμ-πρ καί εἶναι καιρὸς νά πάρετε τὸ μπάνιον σας. Βουρτσίζετε δυνατὰ τὸ σῶμα σας.

13ον ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ

...γιατί ἡ ἐπίδερμίδα σας, τὴν ὁποία ντεμακιγιαράτε τὸ βράδυ, ἔχει ἀνάγκη νά ζωογονηθῇ. Ὑστερα ἀπὸ τὴν γυμναστικὴν ἀπορροφᾷ καλλίτερα τ'ά καλλυντικά.

14ον ΚΑΝΕΤΕ ΦΡΙΞΙΟΝ

...γιατί ἡ φριξίον μέ τὸ ἀλ-κάλ καί τρίξιμον γάντι εἶναι ἀπαραίτητον μετὰ τὸ μπάνιον.

15ον ΠΑΡΕΤΕ ΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ

...γιατί ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ λίγη ἀνάπαυσι.

16ον ΝΤΥΘΗΤΕ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΒΑΛΕΤΕ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΣΑΣ

...γιατί μπορεῖ νά κρουαλογῆσθε.

17ον ΝΑ ΒΓΑΛΕΤΕ ΤΟ ΦΙΛΕ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

...γιατί εἶναι δύσκολον νά μακιγιαρισθῇτε, μέ τὸν φιλὸν σ'τὸ κεφάλι.

18ον ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΘΗΤΕ

...καί βάλετε τὴν πρώτην πολὺ ἀφθονὴν στρώσιν τῆς πούδρας, γιατί πρέπει νά μείνῃ λίγη ὥρα σὲ ἐπαφὴ μέ τὸ πρόσωπόν σας.

19ον ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΣΑΣ

...γιατί, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ, τὸ πρόσωπόν σας θά ἀπορροφᾷ τὸ μακιγιαζ.

20ον ΒΟΥΡΤΣΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΤΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΥΔΡΑΣ

...γιατί πρέπει τώρα, νά βάλετε ἐλαφρὰ τὴν δεύτερη καί τελευταίαν στρώσιν τῆς πούδρας.

Ἡ ἐνθαρτισθῇ, πού θά ἔχετε, ὅταν κυτταχθῇτε λίγα λεπτά σ'τὸν καθρέπτη, θά σ'ἄς ἰκανοποιήσει γιά τοὺς κόπους σας.

6) Κλείσατε τ'ά μάτια καί κατόπιν, ἀνοίξατε πολὺ-πολὺ ἀργά τ'ά βλέφαρα. Εἶνε πολὺ δύσκολον νά τ'ό κατορθώσετε καί νά μὴν ἀνοίξετε ἀπότομα τ'ά μάτια. Ἡ ἀσκήσιν αὐτὴ συνιστάται νά βλέφαρα.

7) Ἡ ὠφέλεια τῆς παραπάνω ἀσκήσεως θά εἶνε ἀκόμη μεγαλύτερη, ἐάν συγχρόνως κυττάτε ἐλαφρὰ μέ τ'ά δάκτυλα τοὺς κροτάφους σας. Αὐτὸ ζωπρεθεῖ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καί ὠφελεῖ τίς κινήσεις τῶν βλέφαρων.

ΜΟΔΑ

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΕΞΗ ΑΥΤΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

1) ΔΙΟΤΙ: 'Η πολύ μεσατή ζακέττα έχει μεγάλες τσέπες ή δε έκοσα φούστα φαρδείς οι δερωμένες πιέτες.

Ζακέττα από λαινάξ ή εφαρμοσμένη στη μέση με ντεκούπ εμπρός και με ραφή πίσω στην πλάτη. Προσέξτε, πόση πρωτοτυπία έχουν οι τσέπες. Σχηματίζουν εις το μέσον μια βαθειά, ασυμμετρική πτώση. 'Η έκοσα φούστα στα δύο πλάγια έχει από τρεις βαθιές πιέτες.

2) ΔΙΟΤΙ: 'Η ζακέττα σε κλασική γραμμή και γαρνιρισμένη με γούνα φοριέται με ένα φορεματάκι από λαινάξ.

Φόρεμα από λαινάξ τοῦ ὁποῦ ἡ φούστα εἶνε ἀνὰ φόρμ κομμένη καὶ φορεδαίνει πρὸς τὰ κάτω. Ζακέττα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, ἐφαρμοσμένη στὴ μέση. Γιακάς, κουμπιὰ καὶ τσέπες γαρνιρισμένες μὲ ἀστράκην.

3) ΔΙΟΤΙ: Οἱ νερβὺς εἶνε γεμισμένες μὲ μαλακὶ καὶ ἀπομιμούνται ἕνα στενὸ κορσελέ, τὸ ὁποῖον ὑπογραμμίζει τὴ μέση. Μαντὼ ἀπὸ λαινάξ ἐφαρμοσμένο στὴν μέση. Μοτίβ ματελασέ γαρνιρουν τοὺς ὤμους καὶ τὸ ἑπ'αὐτὸ μέρος τῶν μανικιών. Γιακάς καὶ κουμπιὰ ἀπὸ ἀστράκην. Μανσὼν ἀσσορτί. 'Η γραμμὴ τῆς μόδας μένει ἀπλή, ἀλλὰ οἱ λεπτομέρειες ἀνεπιδέκνυνται. 'Η μέση δεχομένη καταφανῶς. Οἱ μικρὲς ζακέττες εἶνε μεσοτῆς καὶ οἱ φούστες πολὺ φαρδείς.

4) ΔΙΟΤΙ: Τὸ μαντὼ εἶνε χαριτωμένο μὲ τὴν ἀπλότητά του: ἔχει κρουφὸ κομπώμα κάτω ἀπὸ μιά πὰν καὶ στενὸ κολάρο σὲν γραβάτα ἀπὸ ἀστράκην.

Μαντὼ ἀπὸ λαινάξ ἐφαρμοσμένο στὴν μέση, μὲ τὴν πλάτην ραφὲς καὶ μὲ δυὸ ντεκούπ στὴν πλάτη. Οἱ πλάτες ραφὲς λοξοῦν ἀπὸ τὴν μέση καὶ κάτω. Τσέπες κοφτές, μικρὸς ὁ γιακάς ἀπὸ ἀστράκην ὁ ὁποῖος δένει ἐμπρὸς.

5) ΔΙΟΤΙ: 'Η μεγάλη κάπα, ἡ ὁποία πέφτει ἱσὶα ἀπὸ τοὺς ὤμους φοριέται μὲ ἕνα ταγιέρ ἀπὸ λαινάξ.

Κάπα ἀπὸ τὸ ἴδιο λαινάξ μὲ τὴν φούστα, ἔχει ἀμπεσεμὰν ἐγκρουστὲ, πού σχηματίζει ρεβέρ. Ραφὲς ἐλαφρὰ λοξὲς πρὸς τὰ πλάγια. Γιακάς κατεβατός. Ζακέττα ἐφαρμοσμένη. Φούστα ἱσὶα.

6) ΔΙΟΤΙ: 'Η φαρδεῖα ζακέττα, ἐργασμένη μὲ πικρὸ ματελασέ εἶνε φορηαρισμένη μὲ ζωηρὸ χρομὸ ζέρεσῦ.

Φαρδεῖα ζακέττα σὲ γραμμὴ κιμονό. Τὸ φόρεμα σιγματίζεται μὲ τὴν πλάτην ραφὲς καὶ μὲ τὴν λοξὴ ραφή στὴν μέση τῆς πλάτης. Φόρεμα ἀπὸ μάλλινο ζέρεσῦ, σὲ χρομὸ κόκκινο ζωηρό. 'Η γραμμὴ εἶνε ἱσὶα ἡ φαρδεῖα ἀπ' τοὺς ὤμους. Ἐὰς ὑποδεικνύει τὴν ἰδέα ἡ τὴν λεπτομέρεια τῆς γραμμῆς.

Μαντὼ καὶ ἀξεσουάρ

ΕΝΑ μαντὼ πρέπει νὰ κολακεύη, ἀλλὰ νὰ εἶνε συγχρόνως καὶ ἀνετο καὶ ζεστό. Δὲν εἶναι πιά στὴ μόδα τὰ ἀνοικτὰ ἐμπρὸς μαντὼ. Φέτος τὸν χειμῶνα τὰ μαντὼ εἶναι σταυρωτά καὶ σὰς προφυλάσσουν ἐντελὼς ἀπὸ τὸ κρύο. Μὴν νομίζετε, ὅμως, ὅτι γι' αὐτὸ εἶναι καὶ βαρεῖα. Οἱ ράπτει ἐπέτυχαν νὰ τοὺς δώσουν μιά κομψή γραμμή.

Τὰ ἀπογευματινὰ μαντὼ μοιάζουν μὲ ρεδιγκότες, ἔχουν ἐφαρμοσμένη μέση καὶ λίγο ἀνὰ φόρμ, πρὸς τὰ κάτω. Ἐχουν λογικὸ μάκρος καὶ καλυπτουν ἐντελὼς τὸ φόρεμα, εἶναι δὲ σταυρωτά καὶ κουμπώνουν μὲ κουμπιὰ. Στους γιακάδες ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία, καθὼς καὶ στὰ μανίκια. Ἄλλα μαντὼ ἔχουν μανίκια στενὰ πρὸς τὰ κάτω, καὶ φαρδεῖα στους ὤμους, ἀλλὰ δὲ φαρδεῖα ἐντελὼς μανί-

κια, πού πιάνονται ἀπὸν καρπὸ μὲ ἕνα στενὸ μανίκι.

Τὰ σπορ μαντὼ εἶναι μὲ ρεβέρ, χωρὶς γούνα καὶ φοριοῦνται μὲ πολὺχρωμες, μονόχρωμες ἢ ζωηροχρωμες ἐσάρπες.

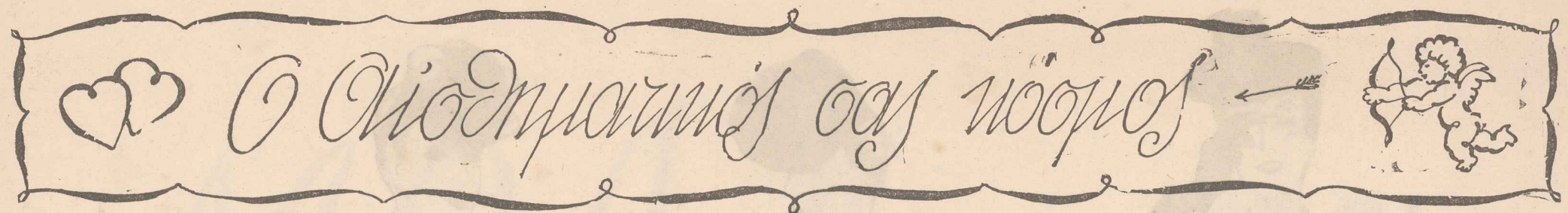
Στὰ ἀπογευματινὰ μαντὼ, οἱ γούνες, πού τοποθετοῦνται ποικιλοτρόπως, προσθέτουν τὴν κομψότητά. Ὅταν ἔχουν γιακά ἀπὸ ρενάρ, συχνὰ καὶ οἱ τσέπες εἶναι γαρνιρισμένες μὲ ρενάρ. Ὅταν δὲ γαρνιρῶνται μὲ γούνες, μὲ κοντὰ τρίχωμα, ἡ γούνα κάποτε φθάνει γὺς τὴν μέση, ὡς εἶδος μπάντας.

Γιὰ τὸ βράδυ, εὐνοοῦνται περισσότερο τὰ πολὺ μακρὰ βελούδινα μαντὼ. Μικρὰ μπολερὸ ἀγεδὸν δὲν ὑπάρχουν καὶ ἔχουν ἀντικαταστάθῃ μὲ μαντὰ τρουά-κάρ, πολὺ φαρδεῖα πρὸς τὰ κάτω. Ἐὰν οἱ κάτες δὲν συνήθιζονται τόσο πολὺ, γιὰ τὸ βράδυ,

συνήθιζονται ὅμως γιὰ τὸ πρωί, ἀλλὰ εἶναι ἀπλὲς, ἀπὸ λαινάξ, σπορ, καὶ φοριοῦνται, πρὸ πάντων, ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ταγιέρ.

Τὸ λαινάξ εἶναι τὸ ὕφασμα πού εὐνοεῖται περισσότερο καθὼς καὶ τὸ μαῦρο χρομὸ, ἀλλὰ τὰ χροματιστὰ μαντὼ εἶναι περισσότερο τῆς μόδας ἀπὸ πέρυσι: κόκκινο, πράσινο, μπλε καὶ γκρι σκούρο. Μὲ φόρεμα ἀνοικτοῦ χροματιστοῦ τὸ μαντὼ εἶναι σκούρο καὶ κάποτε, μὲ μαῦρο φόρεμα, τὸ μαντὼ εἶναι ἀπεναντίας ἀνοικτόχρωμο.

Οἱ περισσότερες ὅμως γυναῖκες, δὲν ἀγαποῦν τὸν μοντερνισμό αὐτὸν καὶ διατηροῦν τὸ κλασικὸ γούστο τοῦ πρακτικοῦ ἀπλοῦ μαύρου μαντὼ, μὲ γιακά ἀπὸ γούνα. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ μαῦρον μαντὼ εἶναι πάντοτε τὸ πιο κομψὸ καὶ διακριτικὸ γυναικεῖο ντύσιμο.

Η ΠΕΜΠΡΕΝΕΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΛΑΙΜΑΡΓΗ

Τ. Υ. ΛΟΥΣΙΕΝ Φ. ΑΝΘΟΥΣ

Η Πεμπρενέλλα σηκώθηκε, άνοιξε το παράθυρο κι' ένας χλωμός ήλιος γέμισε το δωμάτιο. Έγώ εξακολουθώ να κάνω τον κοιμισμένο, για τίποτα στον κόσμο δεν θα της δείξω ότι είμαι ζωντανός. Είναι Κωισακή κι' άποφασιστή. Δεν θα πείσει με να πωμε έκδρομη με ποδηλάτα. Μα είναι τόσο άδρια να κάθεται στο κρεβάτι και να απολαμβάνει την τεμπέλια σου.

Με μισοκλεισμένα μάτια παρατηρώ την Πεμπρενέλλα. Κάνει να με ξυπνήσει, αλλά φαίνεται ότι με λυγίζει. Στο τέλος της σηκώνει τους ώμους με την άποψη, μ' ένα χαριτωμένο λυγισμό.

Πηγαίνει μπροστά στον καθρέφτη και κινείται προσεκτικά. Γυρίζει γύρω-γύρω παρατηρώντας το σώμα της.

Ρώνει τα φρύδια της. Μαζεύει τη νυχτική της για να δει καλλιτεχνικά γραμμές της. Δεν μπορεί να κρατήσει το σώμα της φανερό απ' το κρεβάτι.

—Ναι, αγαπητή μου, άρχισες να παχαίνεις.

Η Πεμπρενέλλα τινάχθηκε τρομαγμένη.

—Δεν κοιμήσου. ...

—Μπορείς να λες δ'τι θέλεις. ...

Η άλλη της εινε ότι με κατασκοπεύεις. ...

—Εβόλα τά γέλια. ...

—ΤΟΙ ΟΙ! Δεν θέλεις να ξέρουν κι' οι άλλοι ότι σε λίγο δεν θα ζηλεύεις τίποτα απ' την Άφροδίτη της Μήλου;

—Ισα-ίσα, βέβαια ότι δεν πάχυνα καθόλου εδώ και δυό χρόνια. Μόνο που έβασα λίγο. ...

—Επείτα όμως σ' άρεσουν μόνο οι σενίδες!

—Δεν λέω αυτό, Μ' άρεσεις πολύ εδώ. Μόνο, όταν αύτιάς, έχω καθίσει να σου φωνάξω επροσώχρη. Λίγα κιλά άκόμη και πα γήνης χοντρή. Κι' έτσι λαιμαργία που είσαι. ...

Η Πεμπρενέλλα με δέκονε με άγνοια.

—Εγώ, είμαι λαιμαργία.

—Ποιος θα εινε λαιμαργία, αν δεν είσαι εσύ; Βάζω στοιχήματα ότι, αν άρχισα να σου μ'ω για λιγυρούδες θα ζητήσης χάρι πριν περάσουν δέκα λεπτά. ...

—Δεν μπορώ ν' άκούω τέτοιες άνοησίες. ...

Και η Πρεμπενέλλα τυλιγμένη στην άδειοπρόσβατη της, μπήκε στο μπάνιο οδν προσβεβλημένη βασίλισσα.

Μοιάζει της Μπεμπέκας, όπως μου λέει:

—Βάλε μου λίγο φαί άκόμη. ...

—Εινε θαυμάσιος ο λαγός, έ;

—Θαύ. ...

Μά ξαφνικά η Πεμπρενέλλα στα-

μοιάζει της Μπεμπέκας, όπως μου λέει:

—Βάλε μου λίγο φαί άκόμη. ...

—Εινε θαυμάσιος ο λαγός, έ;

—Θαύ. ...

Μά ξαφνικά η Πεμπρενέλλα στα-

μοιάζει της Μπεμπέκας, όπως μου λέει:

—Βάλε μου λίγο φαί άκόμη. ...

—Εινε θαυμάσιος ο λαγός, έ;

—Θαύ. ...

Μά ξαφνικά η Πεμπρενέλλα στα-

μοιάζει της Μπεμπέκας, όπως μου λέει:

—Βάλε μου λίγο φαί άκόμη. ...

—Εινε θαυμάσιος ο λαγός, έ;

—Θαύ. ...

Μά ξαφνικά η Πεμπρενέλλα στα-

μοιάζει της Μπεμπέκας, όπως μου λέει:

—Βάλε μου λίγο φαί άκόμη. ...

—Εινε θαυμάσιος ο λαγός, έ;

—Θαύ. ...

Μά ξαφνικά η Πεμπρενέλλα στα-

μοιάζει της Μπεμπέκας, όπως μου λέει:

—Βάλε μου λίγο φαί άκόμη. ...

ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΗΝ ΠΕΘΕΡΑ ΜΟΥ...

ΓΡΑΦΕΙ ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ

Πολύ συχνά, συζητώντας με φίλες μου, μιλώ με άγάπη για την πεθερά μου και δεν διαστίζω να πω ότι την λατρεύω. Όλες μένουν καταπληκτικές και δεν μπορούν να πιστέψουν ότι μιλώ σοβαρά. Κι' όμως είναι αλήθεια. Ίσως η πεθερά μου να άποτελή εξαίρεση, το βεβαίον είναι ότι την άγαπάω πολύ κι' ότι σ' αυτήν άφείλω την οικογενειακή μου εύτυχία.

Όταν παντρεύθηκα ήμουν έ-να κοριτσάκι δεκαεπτά χρόνων, μόλις είχα τελειώσει το σχολείο. Δεν ήξερα καθόλου τον κόσμο και τη ζωή. Η οικογένειά μου με είχε ανατρέψει πολύ σπασίρα, μου άπαγόρευε ότι έ-κρινε έλαφρό. Δεν βαφομούν, δεν έκανα σπόρ ούτε και μπορούσα ν' άκολουθώ τη μόδα από πολλά κοντά. Τα φορέματά μου ήταν πάντα δέκα πόντους πιο μακριά απ' τα φορέματα των κομμοδονιών μου και η πρώτη έπιστολή που έλαβέτα μου δεν είχε καθόλου ντεκαλόν.

Άρραβωνιάσθηκα μ' ένα νέο εκκοσμίγντε έτών, που έκτιμώσε την απλότητά μου και τη μαγειρική μου τέχνη. Ο άρραβωνιαστικός μου ζούσε σ' ένα περιβάλλον πολύ διαφορετικό απ' το δικό μου, η ιδέα ότι θα έπρεπε να μωλ και γώ σ' αυτόν τον καινούργιο κόσμο με τρόμαξε. Την πρώτη φορά που ήρθε η μέλλουσα πεθερά μου στο σπίτι μου, έκανε μεγάλη έντονα μάλιστα σαρανταεξή χρόνων, κομψή, περιποιημένη, ντυμένη πολύ πιν νεανικά από μένα. Με άγκάλιασε και μου είπε με μία καλωσύνη που με συγκίνησε άλγθινά: «Έ-χω τρία άγόρια και η μεγάλη μου λύπη ήταν που δεν είχα κι' ένα κορίτσι, θέλω να ξέρεις ότι δεν θα είσαι για μένα η γυναίκα του γιου μου, αλλά η κόρη που τόσο επιθυμούσα».

Από κείνη τη μέρα ανέλαβε η πεθερά μου τη νέα μου άνατροφή. Μο έδωσε να καταλάβω ότι οι άνδρες έκτιμούν βέβαια τα προτερήματα και την άξία της γυναίκας τους, αλλά δεν παρα-νομιζόταν να την κολλή ένωσίν-σι, κι' ότι η διακριτική κοκκ-ετα είναι άπορρητή γ'α την εύτυχία ενός ζευγαριού.

Καθοδηγώντας με, με έμαθε

να διαλέγω μόνη μου. Μόλις παντρεύθηκα μου είπε ότι δεν ή-θελε να συνεχίσω να έξασκή ό-ποιαδήποτε έπίδραση πάνω μου: «Είγες την καλωσύνη και την ευγένεια να άκούσης τις συμ-βουλές μου. Έχεις πολύ γού-στο και μπορείς μόνη σου πιά να κατευθύνεις τον έαυτο σου και να τον τελειοποιή. Όταν έγης άνάγκη θα είμαι πάντα πρόθυμη να σε βοηθήσω. Προ-σπάησε να είσαι φυσική, να εί-σαι έ σ' υ, είναι το καλύτερο που έχεις να κάνεις».

Η πεθερά μου είναι γήρας, κι' όμως ποτέ δεν θέλησε να μεί-νει π'α παιδιά της. Έχει το σπεί-της, τους γνωστούς της, που δεν θέλησε ποτέ να μάς επιβάρ-υνει. Είναι μία μεγάλη ευχαρίστη-ση για μάς όταν έργεται στο σπίτι μας. Πολλές φορές την παρα-λέσαμε να μείνει ήμέρες που δε-μοιάσαμε. Άρνήθηκε πάντοτε, κα-ταλαβαίνε ότι οι νέοι διασκε-δάσουν διαφορετικά κι' ότι η παρουστία μάς ήλικιωμένης γυ-ναίκας, αλλάζει την άπόσφο-ρη. Άνογνωρίζουμε ότι έχει δι-κιο και την ευγνωμονούμε κρυ-φά, ο άνδρας μου κι' έγώ.

Ποτέ δεν έρχεται να μάς δη

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΣΤΟ ΦΑΛΗΡΟ...

Η πλήξη ψές μάς είχε ξαναφέρει στο Φάληρο, σε κάποιον άμμουδιά, έρωτικό μας άλλοτε λιμέρι. Πιο πέρα, μέσ' στη έρημη βροδιά,

πιασμένα τρυφερά, χέρι με χέρι, δυό έρωτευμένα έκάθονταν παιδιά. Μά έμιας του κάκου ζήταγε η καρδιά παλήμες χαρές στη θύμηση να φέρει.

Κι' ως άρχιζε η ψυχρότητα να πληθαίνει, —Τί θέμε, μο έπες, έδω τέτοιον καιρό, κ' έφύγαμε κ' οι δυό μετανιωμένοι.

Έκανε, αλήθεια, κρύο τσουχτερό στ' άκροθαλάσσι τη βροδιάν έκεινη. Μά το ζευγάρι τάλλο είχε άπομειν...

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΟΣΟ ΚΙ'ΑΝ ΦΕΥΓΩ...

Όσο κι' αν φεύγω, στέκομαι τόσο πολύ κοντά σας—κι' αν είναι η θάλασσα πλατεία, καρδιά μου είσαι στενή—και μένω με τη σκέψη σας και με τη συντροφιά σας, σπίτι, παιδιά μου, άγάπες μου, έσείς για με οδρανοί.

Μαζί παίρνω τη σκέψη σου, καλέ μου, κι' άς πηγαινώ μακριά σου' το διάστημα για με δεν είναι πλάι. Στά έρμα, στα έξανα, στ' άνοιχτα, με τα φιλά άνασάινω' χάδια με ζουπ, και το πουλί έγώ είμαι και η φωλιά.

Του κάκου πρωτοτάξιδα φεύγω και πάω προς άλλα πέλαγα και μο άπλάνονται νέοι πλατείοι οδρανοί' από τ' άθάνατο νερό ας νάχω πειε μία στάλα που φτάνει παντοδύναμη να κάνει μία ψυχή.

ΑΙΛΗ ΙΑΚΩΒΙΔΗ — ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

αγαπητή «Γυναίκα», βλέποντας την καλωσύνη και την έπείκεσή της, άποφάσισα κι' έγώ να σου γράψω ζητώντας από σένα λίγη δύναμη.

Είμαι τριάντα χρόνων. Έπει-τα από ένα δυστυχισμένο γάμο δέκα έτών, γύρισα από τον άν-δρα μου, Η ζωή με άπογοήτευ-σε, με πλήγωσε και κουράσθηκα να περιμένω τις καλύτερες με-ρες που δεν έρχονται ποτέ.

Ποιν λίγους μήνες γνώρισα έ-να νέο είκοσιεπτά έτών. Τόν ά-γάπησα και νομίζω ότι θα μπο-ρούσα να ζήσω ευτυχισμένη μα-ζί του. Και νέινος με δένγει πολλή συμπάθεια, μο φαίνεται ό-πως ότι δεν με άγαπά με έρω-τα. Είναι άρρωστος έξη χρόνια και κάνει θεραπεία συνεχώς. Έργάζεται, αλλά ύποφέρει κά-ναι άνθρωπο που ύποφέρει και πως η σωματική του κατάσταση έ-πηρεάζει το ήθικό του. Μο έ-λέει: «Πώς θέλεις να βάλω έναν

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΣ ΜΙΑ ΩΜΕ Μ' ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΑΤΡΕΨΗ ΕΝΑΝ ΑΡΡΩΣΤΟ ;

Αγαπητή «Γυναίκα», βλέποντας την καλωσύνη και την έπείκεσή της, άποφάσισα κι' έγώ να σου γράψω ζητώντας από σένα λίγη δύναμη.

Είμαι τριάντα χρόνων. Έπει-τα από ένα δυστυχισμένο γάμο δέκα έτών, γύρισα από τον άν-δρα μου, Η ζωή με άπογοήτευ-σε, με πλήγωσε και κουράσθηκα να περιμένω τις καλύτερες με-ρες που δεν έρχονται ποτέ.

Ποιν λίγους μήνες γνώρισα έ-να νέο είκοσιεπτά έτών. Τόν ά-γάπησα και νομίζω ότι θα μπο-ρούσα να ζήσω ευτυχισμένη μα-ζί του. Και νέινος με δένγει πολλή συμπάθεια, μο φαίνεται ό-πως ότι δεν με άγαπά με έρω-τα. Είναι άρρωστος έξη χρόνια και κάνει θεραπεία συνεχώς. Έργάζεται, αλλά ύποφέρει κά-ναι άνθρωπο που ύποφέρει και πως η σωματική του κατάσταση έ-πηρεάζει το ήθικό του. Μο έ-λέει: «Πώς θέλεις να βάλω έναν

ΕΛΛΗΝΙΣΕΣ ΠΟΗΤΡΙΣΣ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΓΓΛΙΔΕΣ ΕΧΟΥΝ ΤΟΣΟ ΩΡΑΙΟ ΧΡΩΜΑ:

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η έρωτευμένη πριγκήπισσα

για γυναίκα. Κι' εκείνη του απάντησε θαρραλέα, ότι μόνο η καρδιά της θα έδειχνε τον άνδρα που θα γινόταν σύζυγός της. Αυτό έφθασε για να ξεσπάσει ο γέρος βραχμάνος σε άπειλες και να μεταβληθεί σε άσπονδο εχθρό της νέας.

Η Σαριντά ανησυχούσε με τις απειλές του, ένα κακό προαίσθημα την έπνιγε. Μά δεν θέλησε να δώσει μεγαλύτερη σημασία σ' αυτό. Ήξερε ότι ο πατέρας της ήταν πύλο πολιτισμένος, ότι είχε επισκεφθεί τη Δύση. Είχε την ελπίδα ότι θα κατάρθωνε να τον πείσει να συγκατατεθεί στο γάμο της με τον Άντρε. Μά ο μαχαραγιάς αρρώστησε ξαφνικά απ' την ίδια αρρώστια που πέθανε κι' η γυναίκα του. "Ε-παθε μια μελαγχολία, ένα μαρσισμό, που γρήγορα τον έφε-ρε στον τάφο. Μόλις πρόλαβε να γράψει μια διαθήκη και να την αφήσει στα χέρια του γέ-ρου βραχμάνου, που αμφαλώς θά του την είχε υπαγορεύσει.

Λίγες ημέρες αργότερα ο καινούργιος μαχαραγιάς φώ-ναζε την αδελφή του. Καθόταν στο λαμπρό θρόνο του περικυ-κλωμένος από ένα πλήθος α-ξιωματικών. Δεξιά του στεκό-ταν ο βραχμάνος, κρατώντας την διαθήκη του πεθαμένου μα-χαραγιά. Αφού διάβασε το μέρ-η του ενδιέφεραν τη Σαρι-ντά, διάβασε και το τελευταίο μέρος:

"Θέλω να εξασφαλίσω την ευτυχία της αγαπημένης μου κόρης Σαριντά και νομίζω-τας ότι μόνο σ' έναν άνθρωπο θα αρραλέο μπο-

ρεί κανείς να εμπιστευθεί χωρίς φόβο μια κό-ρη, γι' αυτό όριζω εκείνον να παντρευτεί την Σαριντά που θα κατέβη στην τάφο, αφήφών-τας τις τέσσερες τίγρεις. Σ' αυτόν που δεν θά διατάσει να διακινδυνεύει τη ζωή του δίνω την Σαριντά, έστω κι' αν είναι βραχμάνος ή πα-ρίας.

Η δυστυχισμένη Σαριντά ήταν καταδικα-σμένη ή να μὴν παντρευτεί ποτέ ή να πάρη τον πρώτο γενναίο που θά κινδύνευε τη ζωή του για να παντρευτεί την κόρη ενός μαχαραγιά.

Το παγωμένο χαμόγελο του αδελφού της έδειχνε καθαρά, ότι δεν είχε να περιμένει καμ-

μιά βοήθεια απ' αυτόν. Κ' η Σαριντά άφρησε ελεύθερα να ξεσπάσει ο πόνος της κι' η όρ-γή της.

Δέν είχε πιά καμιά ελευθερία. Θά παρακο-λουούσαν το κάθε της βήμα. Μάταια προσ-παθούσε να ξεφύγει την προσοχή των φυλάκων της και να συναντήσει έστω και για μια στιγμή τον Άντρε. Μόνο με την πιστή σκλάβά της μπορούσε να επικοινωνή μαζί του. Μά ο νέος δεν υπόρεσε ν' ανθέξει στη λύπη του κι' έπεσε βαρεια άρρωστος. Η κατάσταση του χειροτέ-ρεψε τόσο που η σκλάβά αναγκάστηκε να τὸ πη στην Σαριντά. Κι' εκείνη όταν τὸ έμαθε έ-πεσε στο κρεβάτι και διακίρυνε ότι μόνο πε-θαμένη θά τὸ άφινε, ακολουθώντας την τύχη του αγαπημένου της.

Μά έξαφνα η ύγεια του Άντρε άρχισε να καλυτερεύη. Σε λίγες μέρες ανήγγειλε χαμο-γελώντας ότι έτοιμαζόταν να φύγει για τη Γαλλία. Κι' όταν ένας αξιωματικός ανέφερε ότι είδε τον Άντρε να φεύγει με την άμαξο-στοιχία και να χαιρετά απ' το παράθυρο, ο μαχαραγιάς κι' ο βραχμάνος δεν ήξεραν πώς να εκδηλώσουν τη χαρά τους.

Σε λίγο σηκώθηκε κι' η Σαριντά, άρχισε τους τακτικούς της περιπάτους στους κήπους, ξαναβρήκε όλες τις παλιές της συνήθειες. Μό-νο η νευρικότητα της έδειχνε ότι η πληγή δεν είχε κλείσει ακόμη. Μια μέρα, τέλος, την είδαν να χαμογελά. "Όλοι τὸ βρήκαν πολύ άπλο και πολύ ουσικό. Η ζωή είχε νικήσει τον έρωτα.

Και ήσυχασαν, ο έρωτας της παύο-μορφης πριγκήπισσας αποδείχτηκε πώς δεν είχε κανένα βάθος. Ήταν σαν ένα ώμορφο και πρόσκαιρο λουλούδι, που ανθίζει τὸ πρωί, για να πεθάνει τὸ βράδυ.

"Άλλη όμως ήταν η αλήθεια. Η πι-στη σκλάβά, βλέποντας ότι θά πέθαινε η μικρή πριγκήπισσα κι' ο δυστυχισμέ-νος φίλος της, πήρε μόνη της μια από-φαση. Ήξερε ότι ο φύλακας των τί-γρεων την αγαπούσε τρελλά και θά έκανε ότι κι' αν τὸν ζητούσε. Τὸν έ-πεισε να αφήνει κάθε βράδυ τὸν Άντρε να έρχεται στην τάφο των τίγρεων.

Κι' έτσι κάθε βράδυ ο Άντρε με σφι-γμένα δόντια, προσπαθούσε να κυριαρ-χήσει στὰ νεύρα του, κοκκινίζε σιδερέ-νια ραβδιά στη φωτιά και πλήγωνε μ' αυτά τις τίγρεις που ώρμούσαν πάνω του. Και μια βραδυά τὰ άγρια ζώα, μόλις τὸν είδαν, έφυγαν φοβισμένα. Έκείνος, γεμάτος φόβο και έλπίδα, τόλμησε να μπει στην τάφο τους. Και οι τίγρεις, φοβισμένες, μαζεύτηκαν σέ μια γωνιά. Βγήκε έξω τρέμοντας και ξεόσπασε σέ λυγμούς. Οι δυνάμεις του τὸν έγκατέλειπαν, η συνκίνησι τὸν έ-πνιγε τώρα που είχε νικήσει τὸν αϊκτο, τὸν φόβο, τις τίγρεις και τη μοίρα.

Από μέρες ψιθυρίζον στην πόλη ότι ο ξανθός νέος είχε ξανάρθει και ότι θά έμπαινε στην τάφο των τίγρεων. Τὸ πλήθος έτρεξε στους κήπους τὸ μαχαραγιά. Είδαν τὸν Άντρε ν' ανοίγει την πόρτα και να μπαίνει στην τάφο. "Ένα ρίγος φόβης διαπέρασε όλο τὸ πλήθος. Μά οι τίγρεις, αντί να όρμη-σουν πάνω στὸν παρείσακτο, τὸν κύ-ταξαν με φόβο και μαζεύτηκαν τρομα-γμένες σέ μια γωνία.

Τὸ φοβερό κι' αϊμόγαρ ήθρία φαί-νονταν άπόλυτα κυριαρχημένα απ' τὸν εύρωστο ξένο. Στὰ μάτια τους καθρε-φίζονταν ένας δυνατός φόβος, ένωμέ-νος με μια όπακοή σκλάβου: τὰ μαρ-τύρια που υπέφεραν τις προηγούμενες μέρες, είχαν φέρει τὸ αποτέλεσμα τους.

Τὰ ήθρία είχαν νικήθει!...

Μία φωνή άνακουσίσεως βγήκε από τὰ στόματα όλων: "Αυτή ήταν η από-φασι των θεών... Τὸν δίνουν την πρι-γκήπισσά μας... Τὸ άξίζει!", φώναζαν ό-λοι σαν τρελλοί. Η Σαριντά είχε κί-λας πλησιάσει τὸν αγαπημένο της και κατάλαμψε στηρίζονταν στὸν ώμο του.

Η δύναμη τὸν έρωτα είχε νικήσει την δύναμη των κακών ανθρώπων. Ο Άν-τρε έβγήκε νικητής απ' τη σκληρή δο-κιμασία.

Τώρα δεν έμεινε παρά να πάρη τὸ πανάκριβο έπαθλο, που ώριζεν η δια-θήκη.

Την Σαριντά!...

Τη γυναίκα, που αποτελούσε γι' αὐ-τὸν τὸν σκοπὸ της ζωής του, τὸ λα-τρευτὸ ζωντανὸ μαγαριτάρι, για τὴν απόκτησι τὸν οποίου έβαλε τη ζωή του σέ τόσοις κινδύνους.

"Ο μαχαραγιάς και ο βραχμάνος, πια-σμένοι στην ίδια την παγίδα τους, ά-ναγκάστηκαν να όμολογήσουν ότι, σύμφωνα με την διαθήκη, ο Άντρε μπορούσε να παντρευτεί την Σαριντά.

"Έτσι οι δυο έρωτευμένοι νέοι μπό-ρεσαν ελεύθεροι πιά να βρουν τὴν πλή-ρωσι των πόθων τους, ύστερα από τό-σα ψυχικά και σωματικά μαρτύρια που για τὴν άγάπη τους, ο ένας κι' ο άλλος ύπόφεραν.

Η ένωσις τους ήταν μια μεγάλη γιορτή γι' αὐτοὺς και για τὸ λαό, πὸν ήταν τὸ νύδαλμά του.

Και στή γενική και άφατη χαρά των δυο έραστών και τὸν κόσμου, τὴ μόνη εξαίρεσι αποτέλεσαν ο μαχαραγιάς κι' ο βραχμάνος, οι δυο κακοί κι' έπί-βουλοι άνθρωποι, που με τις δολοπλο-κίες τους θέλησαν να γκρεμίσουν ένα άρραίο οικοδόμημα: τὸ οικοδόμημα της ευτυχίας δυο ευγενικών και μέχρι θα-νάτου αγαπώμενων ψυχών.

— Άντρε!

— Σαριντά!

Μόνοι οι δυο νέοι, στὸ δικὸ τους πιά σπιτί, ήταν ελεύθεροι ν' απολαύσουν τη ζωή και τὸν έρωτα.

— Εὐο... ψιθυρίζει η Σαριντά... μόνη ή θυμήσι σου έφτασε για να με κρατά στή ζωή. Δεν μπορούσα να κάνω τίπο-τε για σένα. Ήξερα ότι άφινες τὸν θά-νατο να σέ πάρη, όπως κι' εγώ... Πέ-θανα από άσπελσία και κατέρευγα στὸ παρελθόν. Μεθούσα με όλα εκείνα που έσὸ μ' έμαθες...

— Και τί σου έμαθα, άγάπη μου;

— Ότι η πραγματικότητα είναι πὸν ώραία από τὸ όνειρο, όταν σ' αγαπάει ένας άνδρας σαν και σένα.

— Κι' εὐο μ' έμαθες ότι η ευτυχία δεν είναι περαμύθι, ότι ο ούρανος ό-πάρχει στή γή και ότι βρίσκειται κλει-σμένος στή γυναίκα που αγαπάμε...

Η άγάπη τὸς έμπόδισε να πὸν πε-ρισσότερα.

Η ευτυχία τους ήταν τόσο, πὸν δεν χρειάζονταν πιά λόγια να έκρασει.

Είχαν πονέσει και παλαίσει τόσο για ν' αποκτήσουν ο ένας τὸν άλλον, πὸν ότι και νάλεγαν εκείνες τις ύπεροχες στιγμές δεν θά πρόσθεταν τίποτε στήν πραγματικότητα.

Κι' η πραγματικότητα ήταν ότι ο έ-νας βρισκόταν στην αγκαλιά τὸν άλλου τώρα.

Κι' εκείνο τὸ βράδυ — και πολλά άλλα βράδια ακόμα — δεν είπαν τί-ποτε άλλο.

Μιλούσαν οι καρδιές τους...

YVONNE BOUMOND

ΣΤΟΝ άπέραντο κήπο που τρι-γύριζε τὸ παλάτι της, περιπα-τούσε κάθε άπόγευμα η πριγκή-πισσα Σαριντά. Μόνη της πάν-τα, με τη συντροφιά μιας πιστής σκλά-βας, περνούσε ώρες δλοκλήρες κυτά-ζοντας τὰ πουλιά, τὰ ψάρια στις κρυ-στάλλινες λίμνες τὸν πάρκου, τὰ κάθε λογής ζωάκια που πετάγονταν απ' τὸς άίανους κι' εξαφανίζονταν άμέσως.

Η μελαγχολή όμορφιά της είχε κά-νει πολλούς άρχοντες να τὴν αγαπή-σουν. Μά αὐτή δεν ήθελε κανένα απ' αὐτούς τὸς γέρους βραχμάνους που τὴν τριγύριζαν, έτοιμοι να τὴν κλεί-σουν σ' ένα χρυσὸ κλουβί. Η μικρή πριγκήπισσα είχε ζήσει ελεύθερη από μικρή, ποτέ δεν έμεινε κλεισμένη στὸ γυναικωνίτη και αγαπούσε αὐτή τὴν ελευθερία τὴν αγαπούσε τόσο, όσο και τὸν ξανθὸ Εύρωπαίο...

— Πριγκήπισσα, τὰ σέρη μου!

— Ένα χαμόγελο φώτισε τὸ πρόσωπο της Σαριντά στὸ άκουσμα της φωνής. Μπροστά της ένας νέος υποκλινόταν, ένας νέος που δεν έμοιαζε με τὸς άν-δρες της φυλής της. Τὰ ξανθά του μαλ-λιά και τὸ άσπρο του δέρμα τὸν έκα-ναν τόσο διαφορετικό! Κ' η μικρή πριγκήπισσα δεν μπορούσε ν' αντι-σταθί στή γοητεία τὸν ξένου.

Περπάτησαν λίγο χωρίς να μιλοῦν, όπου βρέθηκαν κοντά στις τίγρεις. Ήταν η ώρα που έτρωγαν. Ένας σκλάβος κρατούσε πελώρια κομμάτια κρέας, τὰ έδειχνε στὰ ζωα και πάλι τὰ τραβούσε, κι' οι τίγρεις, ξεφρενιασμέ-νες απ' τὴν όμνη τὸν κρέατος, έκαναν πελώρια πηδήματα μέσα στην βαθείά τάφο τους και γέμιζαν τὸν αέρα με τις άγριες φωνές τους, τις φωνές τὸν πεινασμένου ζώου που ζητά τη λεία του.

Τὸ ένα ζωο κατάρρωσε να πάρη ένα κομμάτι κρέας. Οι άλλες τίγρεις όρ-μησαν κοντά του, προσπαθώντας η κάθε μια να πάρη τὸ κρέας. Μια σκλη-ρή πάλη άρχισε μεταξύ τους, κι' ο σκλάβος ανήσυχος έβριζε όλο τὸ κρέ-ας. Σε λίγο δεν άκούγονταν παρά τὸ

Η ΘΡΕΨΙΣ τών μικρῶν παιδιῶν

ηπιακής ηλικίας, διακυβεύεται το μέλλον του ανθρώπου με τρόπο σχεδόν ανεπανόρθωτο. Κάθε πλάση, κάθε παρόλεψις, οι ανεπάρκειες, ή ή υπερβολική θρέψις θα αποτυπώσουν τα σημάδια των στον οργανισμό, τον οποίον θα προδιαθέσουν για τις αρρώστειες και κάποτε για τις αναπηρίες, από τις οποίες θα υποφέρει άργότερα, ραχίτισμο, άναμία, φυματίωση και διάφορες άλλες ασθένειες του πεπτικού σωλήνος, των οποίων την προέλευσι, σχεδόν πάντοτε, μπορεί να αναζητήσει κανείς στην κακή διατροφή των πρώτων ετών της ζωής.

ΤΟ ΓΑΛΑ

Το γάλα—άλλη μορφή του αίματος, το οποίο έχει και την σύνθεσι—μπορεί να συγκριθεί με πολύ λίγα άλλα τρόφιμα, εινε δὲ τὸ γάλα ἡ βασική τροφή του μικροῦ παιδιοῦ και τοῦ νηπιου. Τὸ παιδί θα βρῇ τὰ πάντα μέσα στο γάλα: τὸν ἀσβέστιο που χρειάζεται για τὰ κόκκαλά του, τὴ ζάχαρη και τὸ λίπος, που εἶνε ἀπαραίτητα για τοὺς μῦς και τὴν καρδιά του, τὶς πρωτεΐνες, τὸ λευκομα και τὰ μεταλλικά ἄλατα, τὰ ὁποία θα διαμορφώσουν ὅλα τὰ ὄργανά του και θα ἐπαρκέσουν για ὅλες τὶς ἀνάγκες του. Ἐὰν τὸ γάλα εἶνε πτωχὸ εἰς περιεκτικότητά, τὸ παιδί θα τραφῇ ἀνεπαρκῶς και δὲν θα ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὸ ὅσον θὰ ἔπρεπε. Τὰ γάλατα τοῦ ἐμπορίου δὲν ἔχουν τὴν ἴδια θρεπτικὴ δύναμι, ἀλλὰ και τὸ μητρικὸ γάλα δὲν εἶνε πάντοτε ὅσον θὰ ἔπρεπε πλούσιο, ὅπως παρατηροῦν οἱ γιατροί.

Ρασκευάσματα, ἀπὸ φρούτα και ὀσπρία. Θεωρητικῶς, ἔνα νήπιο ἀποθλάζεται, μόλις παύσει νὰ τρέφεται ἀποτρὰ, ὅπως και ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος. Χρειάζεται ὅμως προσοχή. Τὰ σῶμα, τὰ φρούτα, τὰ χορταρικά, ὅλα αὐτὰ, εἶνε καλὰ και ὠραία, ἀλλὰ ὅτὸ τὸν ὅσο ὅτι θὰ εἶνε πάρα πολὺ φρέσκα. Ἡ στιγμὴ αὐτή, που θὰ διπλασιάζετε τὶς φροντίδες και τὴν ἐπίβλεψί σας, εἶνε πολὺ κρίσιμη. Πόσον παιδιὸν δὲν ἔπαθε ἡ ὕγεια, μετὰ τοῦ 14ου και 18ου μηνῶν, ἀπὸ ἑλλειψι προσοχῆς και ἐπιβλέψεως!

Στὴν ἡλικία αὐτή, τὰ παιδιὰ παθαίνουν πολὺ εὐκόλως ἀπὸ διάρροιας και ἐντερικῶν, οἱ ὁποῖες τὰ παρακολοθοῦν, ἐπὶ πολλὰ χρόνια.

Ἡ ἀρχίζετε ἀπὸ τὸ νὰ ποικίλλετε τὶς φαρίνες, με τὶς ὁποῖες παρασκευάζετε τὶς καθημερινὲς σούπες του, δίδοντάς του φαρίνα ἀπὸ σιτάρι, βρώμη, κριθάρι, ρίζι και καλαμπόκι. Κάθε μιά ἀπὸ αὐτὲς τὶς φαρίνες ἔχει τὴν δικήν της σύνθεσι, τὶς δικές της ἰδιότητες και ξεχωριστὴ ὠφελιμότητα. Ἡ μία εἶνε περισσότερον θρεπτικὴ, ἡ ἄλλη εἶνε περισσότερον χωνευτικὴ και ἡ τρίτῃ εἶνε ὀλιγον καθαρκτικὴ ἢ τὸ ἀντίθετο. Τὸ φαγητὸ τοῦ παιδιοῦ στο ἕνα μαρὸ δὲν εἶνε κατὰλληλο για τὸ ἄλλο και ἀντιθέτως.

Γι' αὐτὸ, προκειμένου για τὸ δικὸ σας μαρὸ, πρέπει νὰ κάνετε δοκιμὲς και νὰ μὴ διατάζετε νὰ ἀλλάξετε τὴν τροφή του, μέχρις ὅτου ἐπιτύχετε ἐκείνη, που εἶνε κατὰλληλότερη.

Μὴ διατάζετε, λοιπὸν, νέες μπερές, νὰ αὐξάνετε τὴν θρεπτικὴ ἀξία τοῦ γαλακτος και τῆς σούπας ἀπὸ χόρτα, που δίνετε στο παιδί σας, προσθέτοντας εἰδικὰ γάλατα τοῦ κοτιτοῦ, τὰ ὁποία εἶνε ἐπιστημονικῶς ἐξηλεγμένα.

Τὰ γάλατα αὐτὰ ἔχουν και τὸ πλεονέκτημα νὰ μένουν ἀναλλοίωτα, νὰ μεταφέρονται, εὐκόλως και νὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦνται σὲ κάθε ὅρα και σὲ κάθε τόπο.

ΦΑΡΙΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ

Στὴν δύσκολη περίοδο τοῦ ἀποθλασμοῦ, ἔρχονται εἰς βοήθειάν σας οἱ φαρίνες και τὰ διάφορα ἄλλα πα-

ταθήκη του σώματός μας. Συνεπῶς ἔξαργάται ἀπὸ τὸν τρόπον με τὸν ὁποῖον τρεφόμεθα. Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶνε πὸς πραγματικὴ, ὅταν πρόκειται περὶ μικρῶν παιδιῶν, κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀναπτύξεώς των, δηλαδή, κατὰ τὴν πρώτη ἡλικία τῆς ζωῆς των. Ἡ τροφή των, κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὶς καθημερινὲς ἀνάγκες των και τὴν υπερβολικὴν καὶ των, ἀλλὰ ἀκόμη ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεώς των, εἰς τὸ μυτηριώδες και γρήγορο ἐπέταγμα των.

Σκεφθῆτε, ὅτι ἕνα μαρὸ διπλασιάζει τὸ βάρος του μέσα σὲ λίγους μῆνες.

Ἀκριβῶς, κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ και μέσα στὰ λίγα αὐτὰ χρόνια τῆς

οἱ φαρίνες και τὰ διάφορα ἄλλα πα-

ταθήκη του σώματός μας. Συνεπῶς ἔξαργάται ἀπὸ τὸν τρόπον με τὸν ὁποῖον τρεφόμεθα. Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶνε πὸς πραγματικὴ, ὅταν πρόκειται περὶ μικρῶν παιδιῶν, κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀναπτύξεώς των, δηλαδή, κατὰ τὴν πρώτη ἡλικία τῆς ζωῆς των. Ἡ τροφή των, κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὶς καθημερινὲς ἀνάγκες των και τὴν υπερβολικὴν καὶ των, ἀλλὰ ἀκόμη ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεώς των, εἰς τὸ μυτηριώδες και γρήγορο ἐπέταγμα των.

Σκεφθῆτε, ὅτι ἕνα μαρὸ διπλασιάζει τὸ βάρος του μέσα σὲ λίγους μῆνες.

Ἀκριβῶς, κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ και μέσα στὰ λίγα αὐτὰ χρόνια τῆς

οἱ φαρίνες και τὰ διάφορα ἄλλα πα-

ταθήκη του σώματός μας. Συνεπῶς ἔξαργάται ἀπὸ τὸν τρόπον με τὸν ὁποῖον τρεφόμεθα. Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶνε πὸς πραγματικὴ, ὅταν πρόκειται περὶ μικρῶν παιδιῶν, κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀναπτύξεώς των, δηλαδή, κατὰ τὴν πρώτη ἡλικία τῆς ζωῆς των. Ἡ τροφή των, κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὶς καθημερινὲς ἀνάγκες των και τὴν υπερβολικὴν καὶ των, ἀλλὰ ἀκόμη ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεώς των, εἰς τὸ μυτηριώδες και γρήγορο ἐπέταγμα των.

ΤΟ ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ

Κεντητὸ στὸρ = σὲ βουαλάζ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕ σήμερα ἕνα μοντέρνο και κομψὸ στὸρ, κεντητὸ ἐπάνω σὲ βουαλάζ, χάριν τῆς τακτικῆς μας ἀναγνώστριας, που μὰς τὸ ἐζήτησε με τόσο εὐγένεια.

Ἡ μόδα θέλει τὰ στὸρ νὰ εἶναι κεντημένα με χρώματα, σύμφωνα με τὸν χρωματισμὸ τῶν ἐπίπλων. Τὸ στὸρ, που σὰς παρουσιάζομε, εἶναι ἀπὸ τὰ πὶὸ μοντέρνα σχέδια. Τὸ κεντημὰ του εἶναι ἀπλὸ και ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἕνα μοτίφ, με τέσσερες καμπύλες γραμμὲς, στὴ μέση τῶν ὁποῶν ὑπάρχουν τρία πούα. Ἐπαναλαμβάνετε τὸ μοτίφ αὐτὸ κατὰ κανονικὰ διαστήματα και, ἀνάμεσα στὰ μοτίφ, ρίχνετε πούα ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα. Ἡ ἀπλότης τοῦ σχεδιοῦ δὲν ἐμποδίζει νὰ φαίνεται τὸ στὸρ ἐργασμένο και πλούσιο.

Τὸ μοτίφ που παραθέτομε εἶναι σὲ φυσικὸ μέγεθος. Ἀπὸ αὐτὸ μπορεῖτε νὰ ὀδηγηθῆτε και νὰ σχεδιάσετε ὅλα τὰ μοτίφ, με τὴν διάταξι που βρίσκονται ἐπάνω στο στὸρ.

Τὸ στὸρ θὰ γίνῃ ἀπὸ ἐκρὺ βουαλάζ. Οἱ τέσσερες καμπύλες γραμμὲς κεντιοῦνται με πίσω-βελονιά, τὰ δὲ πούα με κεντημα ἀνεβατὸ. Ἄν δὲν ἔχετε προτίμησι σὲ ἄλλα χρώματα, τὴν πρώτη σειρὰ θὰ τὴν κεντήσετε ἄσπρη, τὴν δευτέρῃ μπεζ, τὴν τρίτῃ καστανὸ και τὴν τέταρτῃ καφέ σκούρο.

Ἀπὸ τὰ τρία πούα τὸ ἕνα θὰ γίνῃ ἄσπρο, τὸ ἄλλο καστανὸ και τὸ τρίτο καφέ σκούρο. Γιὰ νὰ πέφτει ὠραία τὸ στὸρ, θὰ τοῦ βάλετε, στο κάτω μέρος, μὴ βαρεῖα μεταξωτὴ ἐκρὺ φράντζα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΜΨΑ ΕΠΙΠΛΑ

ΠΟΛΛΟΙ ἄνδρες, ἔχουν τὴν ὠραία συνήθεια νὰ καταγίνονται στο σπiti, και νὰ φτιάχνουν μόνον τὸν ὠραία και κομψὰ πραγματάκια.

Ἐὰν εἴσθε ἀπὸ τὶς τυχερές αὐτὲς γυναῖκες, βοηθήστε τὸν ἄνδρα σας νὰ σὰς φτιάξῃ τὸ χαριτωμένο και πρακτικὸ αὐτὸ ἐπιπλο που εἶναι κατὰλληλο για χῶλλ ἢ για γραφεῖο.

Δὲν εἶναι δύσκολο στὴν ἐκτέλεσι. Γίνεται ἀπὸ ἀπλὸ ὕλο και κοντραπλακέ, τὸ βάφετε δὲ με λαδομπογιὰ σὲ ἁρμονικὸ χρώμα με τὰ ἄλλα ἐπιπλα τοῦ δωματιοῦ.

Ἄς εἰσελθῶμε μαζί στὶς λεπτομέρειες.

Πρὸς τὰ ἄριστερά, ὑπάρχει ἕνα μικρὸ ἡμικυκλικὸ μπάρι, στο ὁποῖον τοποθετεῖτε μερικὰ ποτήρια, ἕνα δὲν μπουκάλια κρασί και λικέρ. Εἶναι ἡ μόνη δυσκολία στὴν ἐκτέλεσι τοῦ ἐ-

πίπλου αὐτοῦ. Πρὸς διευκόλυνσίν σας, μπορεῖτε νὰ δώσετε και στο ντουλάπι αὐτὸ σχῆμα με στή βαθεῖα θήκη που ὑπάρχει ἐπιπλο. Συνέχεια με τὸ μπάρι εἶναι ἡ μικρὴ βιβλιοθήκη, ἀπλὴ και κλασικὴ. Μόνον στὴν ἐπάνω δεξιὰ γωνία ἔχει ἕνα μικρὸ ντουλάπι, μέσα στο ὁποῖον μπορεῖτε νὰ τακτοποιήσετε τὰ γραφτεῖα και τὰ τσιγάρα. Ἡ βιβλιοθήκη συνεχίζεται με ἕνα εἶδος μπαγιου, στο ὁποῖον μπορεῖτε νὰ τακτοποιήσετε οἰαδήποτε ἀντικείμενα τοῦ νοικοκυριοῦ σας.

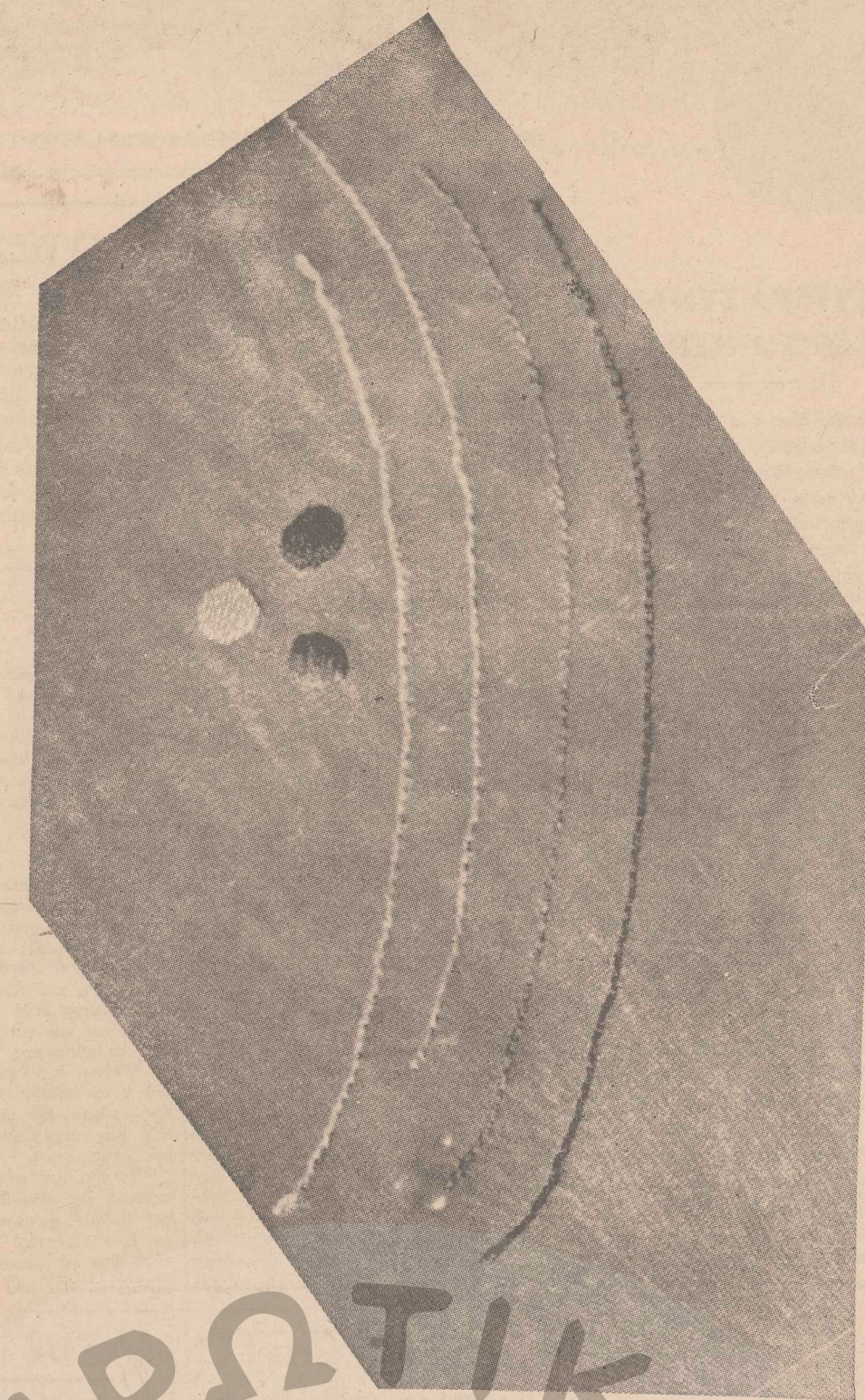
Ἐπιστῶμε τὴν προσοχή σας στὴ βαθεῖα θήκη που ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὸ μπαγιου. Σὰς εἶναι πολὺ χρήσιμη, γιατί ἐκεῖ μπορεῖτε νὰ τακτοποιήτε τὸ τραπέζι για τὰ χαρτιά, τὸ ὁποῖον διπλώνει.

Στὰ μικρὰ ἀπάρτεμάν δὲν ὀπάχει ποτὲ θέσι για τὸ τραπέζι αὐτὸ, και διαρκῶς βρίσκεται σὲ μιά γωνία. Ἐτοῖ ὄχι μόνον καταστρέφεται, ἀλλὰ και εἶναι ἀκαταίσθητο.

Τὸ μπαγιου τελειώνει με τρία μικρὰ ραφάκια, στα ὁποῖα τοποθετεῖτε μικρὲς γλάστρες, με κάκτους ἢ μερικὰ ἀντικείμενα τέχνης.

Τὸ ἐπιπλο που σὰς παρουσιάζομε εἶναι πράγματι ἕνα πρακτικὸ και κομψὸ ἐπιπλο, τὸ ὁποῖον θὰ δώσῃ τὴν μοντέρνα νότα στο δωμάτιο που θὰ τὸ τοποθετήσετε.

— ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ “ΓΥΝΑΙΚΑΣ,” ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 22

ΜΑΘΗΜΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

Μπλούζα για σπὸρ

Ἐτοιμασθῆτε ἀπὸ τώρα για τὰ χειμερινὰ σπὸρ και ἀσχίαστε νὰ πλέκετε τὴν κομψὴ και ζεστὴ αὐτὴ μπλούζα.

ΥΛΙΚΑ.—310 γραμ. μαλλί πεντάκλωνο και 50 γρ. μαλλί ἐπίσης πεντάκλωνο, σὲ ἀντίθετο χρωματισμὸ για τὶς πλεοῦδες τῆς μπλούζας. Βελόνες ἀρ. 3½ και ἀρ. 2½.

ΒΕΛΟΝΙΣ.—Πλέκετε λάτυχο 2 π. καλὴ, 2 π. ἀνάποδη, φροντίζετε νὰ ἀρχίζετε ὅλες τὶς σειρές με 2 π. καλὴ.

17 π., πλεγμένοι με τὶς βελόνες ἀρ. 3½, δίδουν περίπου 7½ ἐκατοστά φάρδος και 20 σειρές δίδουν περίπου 5½ ἐκατοστά ὕψος.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ.—Τὸ μοντέλλο αὐτὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλάτη και συνεχίζεται ἐμπρός, χωρίς ραφή στοῦς ὤμους.

Περνάτε 85 π. στὶς βελόνες ἀρ. 3½ και πλέκετε 4 ἐκατοστά ἴσια. Κατόπιν, κλείνετε στὶς 2 ἄκρες 4 φορές 1 π. καθε 1½ ἐκατοστό. Πλέκετε ἔπειτα ἴσια 2½ ἐκατοστά και αὐξάνετε, στὶς 2 ἄκρες, 4 φορές 1 π. καθε 3 ἐκατοστά. Στὰ 0,30 μ. ὕψος σχηματίζετε τὶς μασχάλες, κλείνοντας στὶς 2 ἄκρες 4 π., ἔπειτα 2 φορές 2 π. και 2 φορές 1 π. στὴν ἀρχὴ κάθε

σειρᾶς. Στὰ 0,43 μ., σχηματίζετε τὸ νεκολετὸ τοῦ λαιμοῦ, κλείνοντας συνεχῶς τὸς 13 μεσάτους πόντους και συνεχίζετε πρώτα τὴν μιά πλευρά, κλείνοντας ἀκόμη 2 π. στὴν πλευρὰ τοῦ νεκολετῆ. Πλέκετε ἔπειτα 3½ ἐκατοστά ἴσια και αὐξάνετε, για νὰ σχηματίσετε τὸ νεκολετὸ τῆς ἐμπροσθίας πλευρᾶς, 2 φορές 1 π. και 3 φορές 3 π. Πλέκετε κατόπιν ἴσια 10 ἐκατοστά ἔως τὸ ἀνοιγμα τοῦ νεκολετῆ. Ἄφου πλέξετε και τὴν ἄλλη πλευρὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, θὰ περάσετε διὸς τοὺς π. σὲ μιά βελὸνα και ἀμέσως θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες, αὐξάνοντας, καθε δὺ σεί, στὶς 2 ἄκρες, 2 φορές 1 π., 2 φορές 2 π. και 1 φορά 4 π. Πλέκετε ἴσια 3 ἐκατοστά και κλείνετε καθε 2 ἐκατοστὰ 1 π. 7 φορές. Θὰ πλέξετε ἔπειτα ἴσια 2½ ἐκατοστά και θὰ αὐξήσετε 4 φορές 1 π. καθε 1½ ἐκατοστό. Θὰ κλείσετε τοὺς πόντους ὅταν ἔχετε τὸ ἴδιο ὕψος με τὴν πλάτη.

ΜΑΝΙΚΙ.—Περνάτε 43 π. Πλέκετε ἴσια 4 ἐκατοστά, αὐξάνοντας κατόπιν στὶς 2 ἄκρες 11 φορές 1 π. καθε 3 ἐκατοστά. Στὰ 0,40 μ. ὕψος, σχηματίζετε τὸ ἐπάνω στρογγυλὸ μέρος τοῦ μανικιοῦ, κλείνοντας στὶς 2 ἄκρες 4 π., ἔπειτα 2 φορές 3 π. και

κατόπιν 1 π. στὴν ἀρχὴ κάθε σειρᾶς, ἔως ὅτου μείνουν 30 π. Προσθέτετε 1 π. στὴν ἀρχὴ και στο τέλος καθε σειρᾶς, ἔως ὅτου σὰς μείνουν 10 π., τοὺς ὁποῖους κλείνετε συνέχεια.

ΓΙΑΚΑΣ.—Ἀνεβάξετε γύρω στο νεκολετὸ 65 π. και πλέκετε 2½ ἐκατοστά με τὶς βελόνες ἀρ. 2½. Συνεχίζετε με τὶς βελόνες ἀρ. 3½, αὐξάνοντας στὶς 2 ἄκρες 1 π. καθε 2 ἐκατοστά. Ὅταν ὁ γιακάς ἔχει 6 ἐκατοστά ὕψος, θὰ κλείσετε συνέχεια ὅλους τοὺς πόντους.

ΠΛΕΣΟΝΔΕΣ.—Θὰ πλέξετε 2 πλεσόνδες 1,10 μ. μακρὸς, 1 πλεσόνδα 40 ἐκατοστά και 2 πλεσόνδες στο μακρὸς τῶν μανικιών. Σὲ καθε κομμάτι τῆς πλεσόνδας, θὰ βάλετε 4 κλωστὲς μαλλί. Οἱ πλεσόνδες πρέπει νὰ ἔχουν 3 ἐκατοστά φάρδος.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.—Θὰ ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Στὰ μανίκια, στο ἐπάνω μέρος, θὰ κάνετε ἀπὸ μιά βαθεῖα πέττα. Γύρω στο γιακά και στο ἀνοιγμα, θὰ κάνετε ἕνα τελείωμα με τὸ κροσέδιον. Στὸ ἀνοιγμα θὰ βάλετε σούστες και κατόπιν θὰ τοποθετήσετε τὶς πλεσόνδες. Οἱ δὺ πλεσόνδες θὰ συνεχισθοῦν ὡς κάτω στὴν πλάτη.

ENA NEO TALENTO

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΗ ΘΕΣΙ... ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΩΣ ΝΑ ΦΕΡΩ

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ συχνά να βρεθούμε σε μία περίπλοκη κατάσταση, όπου μας φέρνει άμεση ανάγκη και δεν ξέρουμε πώς να φερθούμε για να βγούμε απ' τη δύσκολη θέση μας. Πολλές ανωνυμικές γράφουν, ζητώντας από μας μία συμβουλή. Σήμερα απαντάμε σε μερικά απ' αυτά τα γράμματα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Σε μία φιλική συντροφιά γνωρίζω ένα νέο. Με φλερτάρει, αλλά με τόσο ευγενικό τρόπο που, όμως, μου άρεσε πολύ. Μου είπε ότι θα μου τηλεφωνούσε την άλλη μέρα. Πέρασαν οκτώ μέρες από τότε χωρίς να μάθω νέα του. Τι να κάνω; να τηλεφωνήσω εγώ; Δεν θέλω να νομίσω ότι τρέχω από πίσω του. "Αν πάλι είναι άρρωστος ή του έτυχε κανένα εμπόδιο, δεν θα ήταν κακό να μ'ερωτάω να μην το δείξω τη συμπάθειά μου απ' το ενοχλήσω".

2) Συναντάμε πολλές φορές στο σταθμό, την ώρα που σφυοποιεί το τραίνο, μία φίλη που είχαμε πολύ καιρό να δούμε και που δεν ταξιθεύει στην ίδια θέση με εμάς. Τι πρέπει να γίνει αν εκείνη έχει εισιτήριο τρίτης θέσεως κι' εμείς δεύτερης; Μά' μπει η κάθε μία στη θέση της; Νά ταξιθεύω τρίτη θέση για να της κρατήσω συντροφιά; Νά περιμένω τότε να πάρη εκείνη την ποταποβουλία να συμπληρώσω το εισιτήριό της;

3) Γνώρισα το καλοκαίρι, στην έξοχη ένα νέο. Τον συνάντησα και τώρα δυο-τρεις φορές σε φιλικά σπίνια. Με κάλεσε να βγωύνε μαζί έξω και έμεινε πολύ. Δεν ξέρω τι να κάνω. Είμαι δεκαοκτώ χρόνων και οι γονείς μου δεν μ' αφήνουν να βγαίνω έξω με ένα νέο. Μ' αρέσει όμως πολύ και είμαι βέβαιη ότι νοιώθει για μένα κάτι περισσότερο από φιλία. Φοβάμαι ότι, αν δεν βρω μαζί του θα νομίσω ότι δεν του έχω εμπιστοσύνη ή, πράγμα που μου προξενεί άσθια ότι θέλω να τον υπορεώσω να μιλήσει στους γονείς μου.

4) Χθες βράδυ ήμουν καλεσμένη σ' ένα σπίτι π' αρνήθηκαν να πάω λέγοντας ότι ήμουν άρρωστη, όμως ότι αυτοί οι γνωστοί μου με κάνουν να πλύνω φοβερά. Προτίμησα λοιπόν να πάω με άλλους φίλους στον κινηματογράφο. Βγαίνοντας, είδα στην έξοδο τους άλλους, οι οποίοι με νόμιζαν για άρρωστη. Εύτυχος δεν με είδαν. Καταλαβαίνετε όμως τη θέση μου, αν αὐ-

τό μου ξανασημειώ. Τι πρέπει να κάνω για να μη βρεθώ σε μία τέτοια θέση;

5) Είμαι σχεδόν άρρωστος, σμένη μ' ένα νέο. Προγέθε το βράδυ, πηγαίνοντας με μία φίλη μου στον κινηματογράφο τον συναντήσαμε με μία άλλη γυναίκα. Στην αρχή δὲ με ἀντελήφθηκε και φαινόταν ενθουσιασμένος απ' την συντροφιά της. "Όταν με είδε ταράχθηκε τόσο, που δεν ξέρω τι να υποθέσω... Μπορώ να του ζητήσω εξήγησεις; ή νομίζετε ότι έχει υπογνώσει να μου δώσει ο ίδιος;" "Αν δεν μου πη τίποτα, θα κάνω καλά να μην του ξαναμιλήσω".

6) Ο αδελφός μου, που αγαπώ πολύ, παραιτήθηκε με μία απ' τις καλύτερές μου φίλες. Δυστυχώς δεν είναι άγαμημένος, διαρκώς έχουν καυγάδες. Με παίρνει ο καθένας τους για μάρτυρα και με φέρονται σε δυσκολία. Γι' αυτό και διατάζω να πηγαίνω συχνά στο σπίτι τους. Δεν μπορώ να πάρω το μέρος κανενός γιατί τότε έχει δικαίω ο ένας και τότε ο άλλος. Τι να κάνω;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Φυσικά η θέσι σας είναι πολύ δύσκολη. Μπορεί βέβαια να είναι άρρωστος. "Ένας άνδρας όμως που ενδιαφέρεται πραγματικά για μία γυναίκα κάνει τα αδύνατα δυνατά για να της δώσει σημεία ζωής. Εκείνο που ενδιαφέρει, είναι να δούμε αν ένα τηλεφώνημα εκ μέρους σας κινδυνεύει να σας ρίξει στη συνείδησή του. Γιατί, αν μείνετε σ' αυτή την αμφιβολία, φοβάμαι πολύ ότι αυτό το παιδί θα πάρη μεγάλη σημασία στα μάτια σας. Είναι καλύτερα λοιπόν να του τηλεφωνήσετε και να του μιλήσετε έντελως φιλικά. Αυτό θα βάλει σε μία δοκιμασία την ανδρικότητά του ματαιοδοξία και γρηγορά θα δείτε αν πραγματικά αξίζει το ενδιαφέρον σας.

2) Πιπερίτως σας είναι πολύ απλή. "Αν πρόκειται για μία διάφορη γνώση σας, ευχέστε της καλό ταξίδι και πηγαίνετε της καλό βράδυ σας. "Αν πάλι είναι μία φίλη σας και θέλετε να ταξιδεύετε μαζί, έσείς πρέπει να πάτε στην τρίτη θέση. "Αν η φίλη αυτή είναι στενά συνδεμένη μαζί σας ή αν είναι νεώτερη από σας, τότε πρέπει, με

την μεγαλύτερη διακριτικότητα, να συμπληρώσετε σεις το εισιτήριό της.

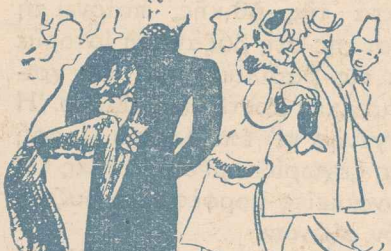
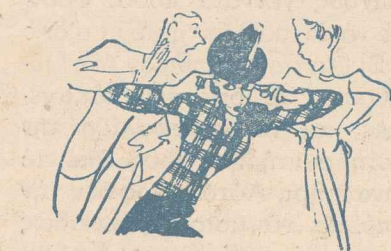
3) Δεν πρέπει καθόλου να διατάξετε. Μιλήστε στην μητέρα σας με την μεγαλύτερη ειλικρίνεια. "Ένα σοβαρό και μετρημένο κορίτσι δεν διατρέχει κανένα κίνδυνο, βγαίνοντας με ένα νέο. "Απ' την πρώτη ώρα θα καταλάβετε τις διαθέσεις του απέναντί σας και θα δείτε αν πρέπει να τον βάλετε στη θέση του ή να έσκαλουθ' ο τε. Μόνο η μητέρα σας μπορεί να σας επιτρέψει να δεχθείτε ή όχι, αφού κυρίως είναι η απαγόρευση της που σας φέρνει σ' αυτή την άμυνα.

4) Το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να γελάσετε λέγοντας ότι αφού η προσέκληση των άλλων φίλων σας ήρθεν όταν ήσπρινή είχε φέρει το αποτέλεσμα της, υπορέστε να βγείτε. Αυτό δεν θα εμποδίση βέβαια τους άλλους να ψυραθούν μαζί σας. Μιά όμως που δεν ενδιαφέρεστε κι' έσείς δεν έχετε να γάσετε τίποτα. Μά' κι' αν αυτό έχει συνέπειες, θα τις αξίζετε για την άπειρη σκεψία σας. Το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να μη λέτε ψέμματα, σ' ό,τι μελλον, αλλά να απαντήσετε με ειλικρίνεια λέγοντας ότι είστε άλλοι καλός".

5) "Αν ο νέος αυτός σας αγαπά, αν υπάρχει ανάμεσά σας μία πραγματική κατανόηση, μιλήστε του με ειλικρίνεια γι' αυτό που σας στενοχωρεί. Τίποτα χειρότερο δεν υπάρχει, απ' την αμφιβολία. Μην παρορμήσετε μόνο και δημιουργήσετε σκηνή, γιατί αυτό θα φέρη αντίθε-

το αποτέλεσμα. Μιλήστε του με ειλικρίνεια, με καλωσύνη, με λεπτότητα και θα δειτε ότι όλα θα διορθωθούν. "Όλοι οι νέοι έχουν μία συγγενή ή μία συνάδελφο, που είναι υποχρεωμένοι να συνοδεύσουν από καιρό σε καιρό στον κινηματογράφο. Αυτό σας δίνει την ευκαιρία να δείτε αν του έχετε εμπιστοσύνη ή όχι.

6) Μόλις δείτε ότι αρχίζουν να τσακώνονται, πάρτε το κα-

ΜΙΑ ΕΚΔΟΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΗΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Η ΚΥΡΙΑ ΛΟΥΣΥ ΤΟΥ

Απεσταλμένη της Κυρίας Τσάγκ-Κάι-Σέκ και στενή φίλη της, ήρθε στην Ευρώπη, για να δώσει διαλέξεις υπέρ της σκληρά δοκιμαζόμενης πατρίδας της.— Μία συνέντευξίς της.

"Από όλες τις γυναίκες που ο κοινός, άγον ένοος νόμος από την κυρία Τσάγκ-Κάι-Σέκ, την γυναίκα του στρατεύου-αρχηγού της Κίνας, η Λούσυ Τσάγκ-Κάι-Σέκ, η οποία του είνε εκείνη που απολαμβάνει της μεγαλειότητας εμπιστοσύνης και αγάπης. Η Λούσυ Τσάγκ-Κάι-Σέκ, η οποία του είνε εξοχός επισημίων (κοινωνιολόγος) του Πανεπιστημίου του Χανγκόου, γενική γραμματέας ενός μεγάλου γυναικείου πατριωτικού σπλλόγου, γενναία αγωνίστρια και γενικά ο χαρακτήριστικός και αντιπροσωπευτικός τύπος της σύγχρονης Κίνας. Τα χαρακτηριστικά της αυτά έκαμαν την κυρία Τσάγκ-Κάι-Σέκ."

Σε ν' αποφασίση να την στείλη στην Ευρώπη και στην Αμερική για μία σειρά διαλέξεων γύρω από την κατάσταση της Κίνας, του άνωτος που διεξάγει κατά του ελασολύς και των άναγκών της για να τον συνεχίση.

—Πηγαίνετε, διατρέξτε τον κόσμο και πείτε στους ανθρώπους, τους φίλους της ελπίσης, ότι ήλθεν η ώρα να βοηθήσουν την αγωνιζόμενη Κίνα. Προγέθε εφθάσε στο Παρίσι, όπου την επισκέψθη μία Γαλλίς δημοσιογράφος.

"Η αντιπροσώπος της κυρίας Τσάγκ-Κάι-Σέκ, γράφει η Γαλλίς συνάδελφος, δεν είνε άνω των 22 ετών και είνε εξαιρετικά γοητευτική. Το πρόσωπό της είνε καθαρότατο, το στόμα της τρυφερό και το βλέμμα της συνήθως τόσο γλυκό, σοληραίνει όταν παύει να είνε γυναίκα και στέπεται την μεγάλη της άποστολή.

—Είνε η πρώτη φορά, μου λέγει, που μία Κινέζα αναλαμβάνει παρόμοια αποστολή στο εξωτερικό. Η ίδια ανήκει στην κυρία Τσάγκ-Κάι-Σέκ, που είνε για μάς εκεί κάτω το σύμβολο του άγώνος μας κατά του έθροισ.

"Το κύριο σημείον των διαλέξεών μου, που από μεθαύριο ερριανιζώ στο Λονδίον, είνε το φοβερό πρόβλημα, που δημιουργείται απ' τον άπει-

ρο αριθμό των προσφύγων, που ο πόλεμος απέγινεν από την περιουσιαν των. Τι θα γίνουν αυτοί; Πρέπει να τους δώσω δουλειά, για να μπορέσουν να κερδίζουν το ψωμί τους και συγχρόνως η δουλειά αυτή να προσάλη αναζωογονήσιν των έμπορικών συναλλαγών της χώρας μας, που η προσπαθεία της για την αναθημιουργία της διεκόπη από την εισβολή των Ιαπωνίων κατακτητών.

Την στιγμή που το Χανγκόου και η Καντόν πέφτουν στα χέρια του έθροισ, η Κυρία Λούσυ Τσάγκ-Κάι-Σέκ καθόλου για την τελική νίκη.

— Πιστεύουν, λέγει, πως η κατάσταση είνε απελπιστική, αλλά μία τόσο

μεγάλη χώρα σαν τη δική μας, με τόσον άρχαιο πολιτισμό και με τόση θάληη για την νίκη, δεν είνε ποτέ δυνατόν να νικήθ.

»Ξέρω πως οι έθροισ μας, στην προσπαθεία τους να υποδουλώσουν την πατρίδα μας, επιζητούν με κάθε τρόπο την δολοφονία του Τσάγκ-Κάι-Σέκ και της γυναίκας του. Μάλιστα, τελευταία, διπλασίασαν το ποσό της έπιμεριζέως του. "Αλλά ο Κινεζικός λαός έχει να προστατεύη τόσο καλούς άρχηγούς, ώστε καμιά απόπειρα να μην έπιτύχ.

Μόνον μην ξεχνάτε να είνε άναγεννημένης και αγωνιζόμενης Κίνας φυλάγονται καλά από τον λαό της.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΝΤΕΣΣΕΝ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

«...Έχω ένα αὐτόγραφο, ένα δάνειο, μία μπουκλα απ' τα μαλλιά σας, ένα ραντεβού...»

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ βέβαια καθόλου σωστό να εμπιστευτεί κανείς σ' ένα τρίτο, σ' ένα γραμματέα, την αλληλογραφία του. Οι άστερες όμως, που, όλοι σχεδόν, έχουν γραμματέα, είναι απόλυτα δικαιολογημένοι. "Αν, έπειτα απ' την εξαντλητική δουλειά του στούντιο, έχουν να απαντήσουν σε χιλιάδες θαυμαστές, ασφαλώς δεν θα άνθεζον.

Μά' τι να γράφουν όλοι αυτοί οι θαυμαστές και οι θαυμάστριες; Τα γράμματα αυτά μοιάζουν μεταξύ τους. Στην αρχή, φυσικά, ο επιστολογράφος, έξιμνει τα χαρακτηριστικά του άγαμη ή θησοίου, κ' ύστερα ζητά μία άπλη απάντηση, μία φωτογραφία, με άφιέρωσι ή μιά μικρή χρηματική βοήθεια.

Πολλοί ζητούν αντικείμενα που χρησιμοποιήσαν οι άστερες. Ένα βούχο ή ένα μουσικό όργανο. Ένας ένθουσιώδης θαυμαστής της Μαρί Γουέστε έφτασε να της ζητήσει ένα σιδεράκι... το κορσέ της με αὐτόγραφο.

Μιά μέρα εξαφανίσθηκε ένα καπέλλο του Γκάρι Κούπερ. Λίγον καιρό αργότερα το καπέλλο ξαναγύρισε κομμένο σε τριάντα μέρη, με την παράκλησι να επιστραφούν με αὐτό γράφα.

Τα περισσότερα γράμματα είναι κομικο-τραγικά. Η Κλωντέ Κολμπερ πήρε ένα γράμμα, στο οποίο ένας θαυμαστής της παραπονιόταν ότι δεν μπόρεσε ποτέ να βάλη ψηλό καπέλλο, οπτε και είχε έλπιδα να αγοράση ποτέ, γιατί δεν είχε λεπτώ. Η Κλωντέ συγκινήθηκε και του έστειλε ένα όρατο ψηλό καπέλλο που θα μπορούσε να φοράη στις κηδείες.

Ο Τσάρλυ Τσάπλιν πήρε πολλούς γράμματα, που άσχολούντο μόνο με την αλληλογραφία του. Πολλές άνωμες κυρίες του έδιναν ραντεβού σε μέρη άγνωστα και σους άστυνομικούς άκούρη. "Άλλη μανία των θαυμαστών του, που είχε άγνωστο που την αίτια της, ήταν να του προτείουν να αγοράση παλινός πίνακες, ιστορικά σπίνια σε τιμές εκκαίρας. Και όμως ο Σαρλό ποτέ δεν έξεδύλωσε την έπιθυμία να μεταβάλη το σπίτι του σε μουσείο.

Μάθετε όλες τον καινούργιο χορό ΛΑΜΠΕΡ ΓΟΥΓΚ

ΤΟΝ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Είς την Ευρώπην κάνει θραύση ένας νέος χορός, που έλανεσθήθηκε τελευταία εις την Αγγλίαν. Το όνομα του νέου χορού είνε «Λάμπερ Γουγκ» (Λεοφόρος Λάμπερ!) και προέχεται από κάποια εθνική συνουσία του Λονδίνου. Τελευταία οι Αγγλοι βασιλείς έχόρουναν σε κάποια δεξίωσι των άνακτόρων το «Λάμπερ Γουγκ». Η εκμάθησις του είνε εύκολιστή και μελετώντας τις παρατιθέμενες φηγορές θα γίνετε πραγματική άριστοτέχνης. Μόνον μην ξεχνάτε να είνε άναρη, κορη και εθνη.

Οι φηγορές του νέου χορού είνε οι εξής:

1.— Κάμετε όκτώ βήματα έλαφρά και σχεδόν πηδηχτά προς τα έμ-

Η Άννα Στέν και ο Γκέρου Κούπερ

"Όταν ένα άστέρι του κινηματογράφου άνοίγη γράμματα θαυμαστών, πηγαίνει άμέσως στο τέλος για να δει «τι ζητούν». Όσοσο ύπαρχουν κι' έξαιρέσεις. Πολλοί γράφουν μόνο για να εκδηλώσουν το θαυμασμό τους για ένα έργο ή ένα ρόλο ή να κάνουν κριτική στο παίξιμο του άγαμημένου τους ήθοποιου. Άκόμη και στο ντύσιμό του.

"Άλλοι έπιμβαίνουν ως και στην ιδιωτική ζωή των άστέρων. Πριν άρκετό καιρό είχε κυκλοφορήσει η φήμη ότι δύο άστέρες θα παντρευόνταν. Μιά θαυμάστρια βιάσθηκε να στείλη γράμμα στην βεντέττα, συστήνοντάς της να μην πάρη αυτόν τον άνθρωπο που δεν της ταίριαζε και που ποτέ δεν θα μπορούσε να γίνει εύτυχισμένη μαζί του. "Ο γάμος δεν έγινε. Και σε μία γωνία της γής θα βρίσκειται μία μικρή άνοτη, που θα πιστεύη ότι στίς συμβουλές της έφαιλε την ευτυχία της ή βεντέττα...

"Όλοι οι άστέρες, άνδρες και γυναίκες, παίρνουν ένα πλήθος γράμματα από διάφορα μέντιουμ έξω του κόσμου, με τρομερές προφητείες και με το λογαριασμό.

"Όσο για τις έρωτικές έξομολογήσεις, τέτοιες δέονται καθημερινά και το διάβασμά τους άποτελεί μιά απ' τις μεγαλύτερες διασκέδασεις των άστέρων.

Η μεγάλη δέ πλειοψηφία των περιεργών αυτών επιστολογράφων των άστέρων του κινηματογράφου είνε αυτοί οι έρωτευμένοι και έρωτευμένες, που διατηρούν την αυταπάτη ότι μπορούν να πετύχουν τον σκοπό τους γράφοντας ένα θερμό έρωτικό γράμμα.

Πολλές φορές τα γράμματα αυτά είνε πραγματικά κομψοτεχνήματα ύψους και οι άστέρες —θηλυκοί και άρσενικοί— δεν τα πετούν, αλλά τα κρατούν.

"Όταν πέθανε ο μακαρίτης ο Ροδόλφος Βαλεντίνο που ήταν ο πιο άγαμημένος άνδρας της εποχής του, βρήκαν ένα μεγάλο μπουφό από έρωτικά γράμματα, που το καθένα του ήταν κι' ένα μικρό τραγούδι.

"Ο Κλάρκ Γκέμπλ έδιόβασε προγέθε ένα γράμμα, στο οποίο μία μικρή του θαυμάστρια τον έξώοικζε να δεχθή τον έρωτά της και να πιν να χόσουν σε μία άσημερη γωνία.

Αλλά δεν της έγινε το γατήρι...

πρός. "Ο χορευτής κρατεί το άριστερό μπράτσο της χορευτριάς.

2.— Έλάτε σε θέση που να είντε άπέναντι ο ένας στον άλλον, το δεξιό μπράτσο του ενός κάτω από το δεξιό μπράτσο του άλλου. Κάμετε σ' αυτή τη θέση τέσσερα βήματα κυκλωτέρως προς τα δεξιά.

3.— Αλλάξτε θέσιν, περάστε το άριστερό σας μπράτσο κάτω απ' το άριστερό μπράτσο της χορευτριάς σας και κάμετε τέσσερα βήματα κυκλωτέρως, αλλά προς τα άριστερά τώρα.

4.— Ξανακάμετε τα όκτώ άρχικά βήματα, ύστερα γυρίστε τη ράχη σας, κάμετε τρία μικρά βήματα γυρίζοντας κι' έλάτε στην προηγούμενη θέση σας με το τέταρτο.

5.— Βρεθήκατε, έτσι, πάλιν άπέναντι ο ένας στον άλλον. Διπλώστε τώρα έλαφρά τα γόνατά και με τις παλάμες ακολουθήστε το ρυθμό του χορού, χτυπώντας τις στα γόνατά σας.

6.— Για το τέλος, άρκει να σκύψετε λίγο προς τα πίσω, να σηκώστε το χέρι ψηλά και ν' αφήσετε να φύγη από το στόμα σας ένα ήχηρότατον «Οί!».

ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΧΙΟΚΜΟΡ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ-